

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 19.12.2011
KOM(2011) 883 lõplik

2011/0435 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta
ning määrust [...] siseturu infosüsteemi kaudu tehtava halduskoostöö kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

{SEK(2011) 1558 lõplik}
{SEK(2011) 1559 lõplik}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST JA EESMÄRK

1.1. Üldine taust

Kvalifitseeritud kutsetöötajate liikuvus Euroopa Liidus on väike. Näib siiski, et suur potentsiaal seoses liikuvusega on kasutamata: 2010. aasta Eurobaromeetri uuringu¹ kohaselt töötab 28 % ELi kodanikest välismaal. Kutsekvalifikatsioonide tunnustamine on väga oluline selleks, et ELi kodanikud saaksid siseturu põhivabadusi tõhusalt kasutada. Samas ei peaks liikuvuse soodustamine tulema tarbijate, eelkõige patsientide arvelt, kes eeldavad tervishoiutöötajatelt piisavat keeleoskust. Lisaks on integreerituma teenusteturu potentsiaal jäänud kutseteenuste valdkonnas kasutamata. Kuigi 2006. aasta teenuste direktiiviga² pakuti uusi võimalusi, keskenduti 2005. aasta kutsekvalifikatsioonide direktiivis³ 15 kehtinud direktiivi konsolideerimisele üheks õigusaktiks.

Direktiivi ajakohastamine vastaks ka selliste liikmesriikide vajadustele, kus kvalifitseeritud tööjõu puudus järjest suureneb. Sellega seoses on ELi kodanike liikuvus ühtsel turul oluline teemavaldkond. Tööjõu puudus jääb aktuaalseks ka tulevikus ning hinnangute kohaselt suureneb see eelkõige tervishoiu- ja haridussektoris, samuti kasvavates sektorites, nagu ehitus või äriteenused.

Oma teatises „Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” („Euroopa 2020”) rõhutas komisjon vajadust edendada ELi sisest liikuvust. Uute oskuste ja töökohtade tegevuskavas⁴ hoiatati, et ELi tööturul valitseb endiselt mittevastavus ning tööjõu liikuvuse potentsiaali ei ole piisavalt ära kasutatud. 2010. aasta aruandes kodakondsuse kohta⁵ rõhutati ka vajadust kõnealuse valdkonna ajakohastamise järele ELi kodanike huvides.

Iga-aastases majanduskasvu analüüsis aastate 2011 ja 2012 kohta⁶ ning ühtse turu aktis⁷ märgib komisjon ühe olulise teemavaldkonnana kutsekvalifikatsioonide tunnustamist. Ühtse turu aktis rõhutati vajadust olemasoleva raamistiku ajakohastamise järele, mis on osa majanduskasvu tagamiseks ja kodanike seas usalduse suurendamiseks ette nähtud kaheteistkümnest meetmest. Euroopa Ülemkogu⁸ kutsus 23. oktoobril 2011 institutsioone üles tegema kõik endast oleneva, et saavutada poliitiline kokkulepe ühtse turu akti 12 algatuse

¹ Eurobaromeeter nr 363.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/123/EÜ, 12. detsember 2006, teenuste kohta siseturul (ELT L 376, 27.12.2006, lk 36).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/36/EÜ, 7. september 2005, kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, 30.9.2005, lk 22).

⁴ „Uute töökohtade jaoks uued oskused. Tööturu vajaduste ja vajaminevate oskuste prognoosimine ja ühitamine”, komisjoni teatis, KOM(2008) 868, 16.12.2008.

⁵ 2010. aasta aruanne ELi kodakondsuse kohta „ELi kodanike õigusi piiravate takistuste kõrvaldamine”, KOM(2010) 603, 27.10.2010.

⁶ „Iga-aastane majanduskasvu analüüs: Euroopa Liit võtab igakülgseid kriisimeetmeid”, komisjoni teatis, KOM(2011) 11, 12.1.2010.

⁷ Komisjoni teatis „Ühtse turu akt. Kaksteist vahendit majanduskasvu edendamiseks ja usalduse suurendamiseks, „Üheskoos uue majanduskasvu eest”, KOM(2011) 206, SEK(2011) 467.

⁸ EUCO 52/11.

suhtes, sealhulgas komisjoni ettepaneku suhtes direktiivi ajakohastada. Samuti kutsus Euroopa Parlament 15. novembri 2011. aasta raportis⁹ üles võtma kiiresti meetmeid.

1.2. Ettepaneku eesmärk

Komisjon ei tee ettepanekut uue direktiivi kohta, vaid eesmärk on sihipäraselt ajakohastada kehtivaid sätteid järgmistel eesmärkidel:

- vähendada menetluste keerukust Euroopa kutsekaardi abil, mis kasutatakse ära edukakas osutunud siseturu infosüsteemi (IMI) eeliseid (vt punkt 4.1);
- reformida üldeeskirju seoses teises liikmesriigis tegevuse alustamisega või ajutise liikuvusega (vt punktid 4.2., 4.3 ja 4.4.);
- ajakohastada automaatse tunnustamise süsteemi, eelkõige seoses õdede, ämmaemandate, proviisorite ja arhitektidega (vt punktid 4.5, 4.6 ja 4.7);
- pakkuda direktiivi õigusraamistikku osaliselt kvalifitseeritud kutsetöötajatele ning notaritele (vt punkt 4.8);
- selgitada kaitsemeetmeid patsientidele, kes tunnevad muret keeleoskuse pärast, ning kajastada õigusraamistikus paremini kutsealaste rikkumiste ohte (vt punkt 4.9);
- luua õiguslik nõue anda kasutajasõbralikku ja vastavasisulist teavet kvalifikatsioonide tunnustamist reguleerivate eeskirjade kohta, mida kogu tunnustamisprotsessi vältel toetavad e-valitsuse ulatuslikud rakendused (vt punkt 4.10);
- vaadata süstemaatiliselt läbi kõik reguleeritud kutsealad liikmesriikides ja hinnata neid vastastikku (vt punkt 4.11).

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE TULEMUSED JA MÕJU HINDAMINE

Ettepaneku koostamisel võeti arvesse direktiivi järelhindamist ning peeti ulatuslikke konsultatsioone kõigi peamiste sidusrühmadega, sealhulgas pädevate asutuste, kutseorganisatsioonide, akadeemiliste asutuste ja kodanikega.

2.1. Hindamine

Järelhindamine toimus ajavahemikus 2010. aasta märtsist kuni 2011. aasta maini. Euroopa Komisjon pöördus pädevate asutuste ja direktiivi rakendamisega seotud riiklike koordinaatorite poole ning sai ligikaudu 200 kogemusi käsitlevat aruannet, mis avaldati komisjoni veebisaidil¹⁰.

⁹ A7-0373/2011

¹⁰ Vt http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/evaluation_en.htm

Lisaks telliti ettevõttelt GHK Consulting uuring,¹¹ milles käsitleti hiljutiste haridusreformide mõju kutsekvalifikatsioonide tunnustamisele.

2.2. Avalik arutelu

Komisjon algatas 7. jaanuaril 2010 direktiivi üle avaliku arutelu. Komisjoni talitused said 370 arvamusaavaldust¹².

Komisjon võttis 22. juunil 2010. aastal vastu rohelise raamatu¹³ „Kutsekvalifikatsioonide direktiivi ajakohastamine”. Laekus ligikaudu 420 vastust. Komisjon pidas direktiivi läbivaatamisega seoses ka kaks avalikku konverentsi.

2.3. Konsulteerimise tulemused

Kõik sidusrühmad tunnistasid vajadust tagada kvalifikatsioonide tunnustamist käsitleva teabe parem kättesaadavus. Enamik kodanikke ja kutseorganisatsioone toetas tunnustamismenetluste lihtsustamist ning tervishoiusektori esindajad rõhutasid ka vajadust teenuste kvaliteedi tagamise järele. Suur osa sidusrühmi kõigis kategooriates oli Euroopa kutsekaardi suhtes positiivselt meelestatud. Paljud kutseorganisatsioonid avaldasid toetust ühisplatvormide idee läbivaatamisele. Enamik pädevaid asutusi ja automaatse tunnustamisega hõlmatud kutsealasid esindavaid kutseorganisatsioone nõustusid vajadusega süsteemi ajakohastada.

2.4. Euroopa kutsekaardi juhtrühm

Euroopa Komisjon moodustas 2011. aasta jaanuaris juhtrühma, kuhu kuulusid ka välisekspertid, et arutada vajadust Euroopa kutsekaardi järele ja selle teostatavust. Rühm töi kokku eri kutseühingute ja pädevate asutuste esindajaid ning viis läbi mitu juhtumiuuringut,¹⁴ mida tutvustati 3. ja 4. oktoobril Poolas Krakówis peetud ühtse turu foorumil. Oma deklaratsioonis tervitasid foorumil osalejad Euroopa kutsekaardi ideed.

2.5. Mõju hindamine

Komisjon koostas mõjuhindangu eri poliitikavalikute kohta.

Selles analüüsis tehti kindlaks kaheksa probleemivaldkonda, mis tulenesid peamiselt hindamistulemustest ja rohelisele raamatule saadud vastustest. Kõnealused probleemivaldkonnad hõlmavad: tunnustamismenetlusi käsitleva teabe kättesaadavust, tunnustamismenetluste tõhusust, automaatse tunnustamise süsteemi toimimist, tegevuse alustamise ja ajutise liikuvuse suhtes kohaldatavaid tingimusi ning direktiivi reguleerimisala. Kuna hindamise käigus kerkis eraldi probleemina üles rahvatervis, siis märgiti patsientide kaitse ka probleemipüstitusse. Viimane probleem on seotud läbipaistvuse ja põhjenduste puudumisega reguleeritud kutsealade kvalifikatsiooninõuetes.

¹¹ 31. oktoobril 2011 avaldatud uuring on kättesaadav aadressil: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/policy_developments/final_report_en.pdf

¹² Vt http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2011/professional_qualifications_en.htm

¹³ KOM(2011) 367 (lõplik)

¹⁴ Vt http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/european_professional_card_en.htm

Analüüsis määrati kindlaks kolm üldeesmärki: hõlbustada kutsetöötajate liikuvust ja ELi-siseselt teenuste osutamist, täita kõrget kvalifikatsiooni nõudvaid töökohti ning pakkuda tööotsijatele paremaid võimalusi. Need eesmärgid liigitati erieesmärkideks, võttes arvesse konteksti ja täheldatud probleeme.

Iga probleemivaldkonna puhul uuriti eri võimalusi, mida hinnati järgmiste kriteeriumide alusel: tulemuslikkus, tõhusus, ühtlus ja mõju sidusrühmadele (tulud ja kulud liikuvatele kutsetöötajatele, liikmesriikidele, tarbijatele ja patsientidele, tööandjatele).

Seoses teabe kättesaadavusega uuriti mõjuhinnangus eri võimalusi lihtsustada pädevate asutuste ja nõutavate dokumentide kohta teabe saamist ning edendada elektrooniliste menetluste kasutamist. Ühtsete kontaktpunktide (loodi teenuste direktiiviga) ulatuse laiendamist käsitati eelistatud valikuna. Olemasolevate struktuuride edasiarendamisega ei tekitaks kõnealune valik oluliselt suuremaid kulusid.

Seoses tunnustamismenetluste tõhususega käsitleti eri võimalusi vähendada menetluste pikkust ja tagada korvamismeetmete parem kasutamine. Eelistatud valik oli päritoluliikmesriigi suuremal kaasatusel põhineva Euroopa kutsekaardi loomine, sest see aitab tunnustamismenetlust kiirendada. Kõnealune valik tekitaks teatavat halduskulu teatavatele liikmesriikidele, kuid kutsetöötajad saaksid kasu kiiremast tunnustamismenetlusest. Lisaks määrati kindlaks meetmete kogum, millega parandatakse korvamismeetmete kasutamist ja korraldamist. Lisaks käsitleti analüüsis vajadust muuta ühisplatvormide ideed, et lihtsustada veelgi teatavate kutsealade tunnustamist.

Seoses automaatse tunnustamise süsteemiga uuriti eri võimalusi tõhustada menetlust seoses uutest diplomitest teatamise ja nende läbivaatamisega. Kõige tulemuslikumaks ja tõhusamaks valikuks osutus riikliku vastavuskontrolli loomine. Uuriti eri valikuvõimalusi, et kohandada minimaalseid koolitusnõudeid valdkondlike kutsealade – eelkõige arstide, õdede, ämmaemandate, proviisorite ja arhitektide – puhul ning et ajakohastada direktiivi IV lisas esitatud majandustegevuste liigitust. Kõnealused valikud on esitatud mõju hindamise kommenteeritud kokkuvõttes.

Uuriti eri võimalusi lihtsustada püsiva tegevuskoha suhtes kohaldatavaid tingimusi. Mõjuhinnangus järeldati eelkõige, et artiklis 11 kindlaksmääratud kvalifikatsiooni tasemed tuleks säilitada võrdlusalusena kvalifikatsioonide võrdlemiseks, kuid neid ei tuleks enam kasutada taotluse sobivuse hindamiseks. Osalise juurdepääsu põhimõtte kasutuselevõtt direktiivis määratleti teise lahendusena, mis vähendaks liikuvuse tõrkeid. Kutseala mittereguleerivast liikmesriigist tulevate kutsetöötajate suhtes kohaldatavaid erinõudeid käsitati tegevuse alustamist reguleeriva korra kohaselt ebavajalikena.

Seoses ajutise liikuvusega analüüsiti mõjuhinnangus eri võimalusi, mis võiksid hõlbustada sellist liikuvust ja parandada kutsetöötajate õiguskindlust. Üks valitud võimalustest seisneb selles, et lihtsustatakse nõudeid, mis on kehtestatud kutseala mittereguleerivast liikmesriigist pärit kutsetöötajatele, kes saavad tarbijaid. Lisaks järeldati mõjuhinnangus, et kõik liikmesriigid peaksid koostama loetelu tervishoidu ja ohutust mõjutavate kutsealadest (mille puhul nõutakse kvalifikatsiooni eelnevat kontrollimist).

Mõjuhinnangus uuriti eri poliitikavalikuid, et selgitada ja laiendada direktiivi reguleerimisala uutele kutsetöötajate kategooriatele. Mõjuhinnangus toetati direktiivi reguleerimisala teatavatel tingimustel laiendamist täielikult kvalifitseerimata kutsetöötajatele ja notaritele. Kolmandate riikide kvalifikatsioonide puhul peeti eelistatud valikuks praeguse olukorra

säilitamist. Siiski peaksid liikmesriigid liidu kodanike suhtes direktiiviga ettenähtud kohtlemist laiendama muudele kolmandate riikide kodanikele niivõrd, kuivõrd see on nõutud kutseteenuseid käsitlevate rahvusvaheliste lepingutega.

Seoses patsientide kaitsega hinnati eri võimalusi, et anda suuremaid tagatise kutsetöötajate staatuse ja nende keeleoskuse kohta. Eelistatud valik selles valdkonnas hõlmab hoiatusmehhanismi kasutuselevõttu koos suurema liikmesriikidevahelise läbipaistvusega pideva kutsealase arengu suhtes ning seoses keeleoskuse kontrolli käsitlevate eeskirjade selgitamisega.

Käsitleti eri võimalusi reguleeritud kutsealade läbipaistvuse ja põhjendatuse parandamiseks. Mõjuhinnangus esitatud eelistatud valik seisneb teatavatele kutsealadele juurdepääsu reguleerivate riiklike õigusaktide vastastikuses hindamises.

Algatuse sisemise ühtluse tagamiseks käsitleti sünergiaid erinevate eelistatud valikute vahel.

Mõju hindamise kavandi vaatas läbi mõju hindamise komitee, kelle soovitustega on lõpparuandes arvestatud. Mõju hindamise komitee arvamus avaldatakse koos käesoleva ettepanekuga, samuti avaldatakse lõplik mõjuhinnang ja selle kommenteeritud kokkuvõte.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Õiguslik alus

Ettepanek põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 46, artikli 53 lõikel 1 ning artiklitel 62 ja 114.

3.2. Subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõte

Subsidiaarsuse põhimõtet kohaldatakse ettepaneku selles osas, mis ei kuulu ELi ainupädevusse.

Direktiivi eesmärki ei ole liikmesriikide tasandil võimalik rahuldavalt saavutada, sest sellega kaasneksid paratamatult erisugused nõuded ja menetluskorrad, mis suurendaksid õiguslikku keerukust ja tekitaksid põhjendamatuid takistusi kutsetöötajate liikuvusele. Lisaks tähendab kehtiva õigussüsteemi muutmine kehtiva direktiivi muutmist, mis on võimalik üksnes liidu õiguse kohaselt. Seepärast on ettepanek kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt peab mis tahes sekkumine olema sihtotstarbeline ega tohi minna nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale. Kavandatud muudatused on piiratud kutsekvalifikatsioonide tunnustamist käsitlevate eeskirjade parema toimimise tagamiseks vajalikuga ning on seepärast kooskõlas kõnealuse põhimõttega.

3.3. Õigusakti valik

Ettepanek põhineb aluslepingu artiklil 46, artikli 53 lõikel 1 ning artiklitel 62 ja 114, millega nähakse ette kvalifikatsioonide vastastikuse tunnustamise reguleerimine direktiiviga. Sellele lisaks sobib direktiiv kõige paremini seda ülesannet täitma, sest sellega antakse liikmesriikidele vajalik paindlikkus kehtestatud eeskirjade rakendamiseks, võttes arvesse nende riikliku haldus- ja õiguskorra eripärasid. Kuna liikmesriikidel tuleb muuta suur osa riiklikest õigusaktidest, on siiski oluline, et liikmesriigid esitavad ülevõtmismeetmetest

teatamisel ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seoseid direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastava osa vahel.

3.4. Euroopa Majanduspiirkond

Kavandatavas õigusaktis käsitletakse Euroopa Majanduspiirkonnaga seotud küsimust, mistõttu tuleks seda kohaldada ka Euroopa Majanduspiirkonnas.

4. ETTEPANEKU ÜSIKASJALIK SELGITUS

Direktiivi 2005/36/EÜ kavandatud muudatused on esitatud vastavalt punktis 1.2 sätestatud eesmärkidele.

4.1. Euroopa kutsekaart ja siseturu infosüsteem

4.1.1. Euroopa kutsekaart

Euroopa kutsekaart on alternatiivne vahend, mida saab kasutada selliste kutsealade puhul, mis vastavad järgmistele nõuetele: alt üles nõudlus kutseala liikmete poolt, märkimisväärne liikuvus ja pädevate ametiasutuste vaheline parem koostöö IMI kaudu. Samuti pakub Euroopa kutsekaart võimalust sellistele kutsealadele, mis on huvitatud peamiselt ajutisest liikuvusest. Kokkuvõttes sõltub Euroopa kutsekaardi kasutuselevõtt sellest, kas kutsealad soovivad sellist kaarti kasutada. Tänu kaardi atraktiivsusele hakkaks üha rohkem kutsealasid seda kasutama.

Euroopa kutsekaardi eesmärk on hõlbustada ja kiirendada tunnustamismenetlust ning muuta seda samas ka läbipaistvamaks. Seepärast nõuab kaardi kasutuselevõtt päritoluliikmesriikide suuremat kaasatust, mis mõjutab teatavate kulude ja halduskoormuse kandumist vastuvõtvalt liikmesriigilt päritoluliikmesriigile. Siiski peaks IMI kasutamine neid kulusid vähendama ning uue menetluse saavad läbi viia olemasolevad pädevad ametiasutused, kes juba sageli on seotud riiklike kutsealade tunnustamise dokumentide ettevalmistamisega.

Kui Euroopa kutsekaart võetakse kutsetöötaja taotlusel konkreetse kutseala puhul kasutusele, hindab päritoluliikmesriik kutsetöötaja dokumentide täielikkust ning koostab tegevuse alustamise taotluse korral Euroopa kutsekaardi. Päritoluliikmesriigi roll on ajutise liikuvuse korral isegi tähtsam, sest ta nii koostab kui ka kinnitab kutsekaardi. Siseturu infosüsteemi kasutamine muutub kohustuslikuks, kuna see kujutab endast tugiteenuseid Euroopa kutsekaardi jaoks. Nii päritoluliikmeriigi kaasatus kui ka IMI kasutamine aitab vähendada tunnustamistaotluse käsitlemisega seotud kulusid ja selleks kuluvat aega. Tänu sellele on võimalik vähendada Euroopa kutsekaardi alusel esitatud taotluse käsitlemiseks kuluvat aega võrreldes praeguse menetlusega, mida kasutatakse jätkuvalt kutsetöötajate puhul, kes ei soovi Euroopa kutsekaarti kasutada. *4.1.2. IMI muutmine direktiiviga kohustuslikuks*

Kuna IMI on järk-järgult laiendatud, et hõlmata kõik direktiivi kohased tunnustamismehhanismid, kasutab märkimisväärne hulk pädevaid asutusi IMI't regulaarselt ja edukalt. Siiski jääks süsteemi potentsiaal alakasutatuks, kui pädev asutus ei ole registreeritud või keeldub teabenõuet käsitlemast, kuna IMI ei ole kohustuslik. Lisaks sõltub Euroopa kutsekaardi toimimine IMI süstemaatilise kasutamisest. Seepärast kohustatakse ettepanekus liikmesriike kasutama IMI't teabevahetuseks kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta.

4.2. Teenuste vaba osutamine

Direktiiviga 2005/36/EÜ võeti kasutusele ajutiste teenuste vaba osutamise erikord. Sellega nähakse ajutiste teenuste osutajatele ette leebemad eeskirjad: nad võivad osutada teenuseid ilma et kutsekvalifikatsioone eelnevalt kontrollitaks (välja arvatud tervishoidu ja ohutust mõjutavate kutsealade puhul); seda nõutakse tunnustamismehhanismiga tegevuse alustamise korral.

Teenuste vaba osutamist käsitlevate eeskirjade selgitamiseks on kavandatud mitmeid muudatusi.

Sellega, et kutseala mittereguleerivast liikmesriigist pärit teenuseosutajatele esitatud töökogemuse nõue kõrvaldatakse juhul, kui teenuse osutaja saadab teenuse saajat, püütakse ettepanekus paremini vastata reisivate tarbijate vajadustele. Kui aga töökogemuse nõuet kohaldatakse edasi, nähakse ettepanekuga ette, et töökogemuse võib saada ühes või enamas liikmesriigis, mis loob suuremaid võimalusi teenuste osutamiseks võrreldes praeguse olukorraga.

Tervishoidu ja ohutust mõjutavate kutsealade puhul rakendasid liikmesriigid kvalifikatsiooni eelnevat kontrollimist mitmel eri viisil, mis põhjustas teenuseosutajatele õiguslikku ebakindlust. Ettepanekus käsitletakse kõnealust probleemi ja nõutakse, et liikmesriigid esitaksid loetelu kõigist kutsealadest, mis kuuluvad sellesse kategooriasse ning ühtlasi põhjendaksid iga kutseala puhul, miks see on loetellu lisatud. Nii oleks teenuseosutajatel eelnevalt täpselt teada, milliseid nõudeid nad peavad teenuste vabaks osutamiseks täitma ning suurem läbipaistvus vähendaks ebaproportsionaalseid ja ebavajalikke kohustusi.

Lisaks selgitatakse ettepanekus loetelu dokumentidest, mida liikmesriigid võivad enne teenuste esmast osutama hakkamist nõuda. Selles selgitatakse ka, et deklaratsioon, mida võidakse teenuseosutajatelt enne teenuse osutamist nõuda, peab kehtima kogu liikmesriigi territooriumil.

4.3. Üldsüsteem

Esmalt käsitletakse ettepanekus olemasolevat võimalust jätta artikli 11 põhjal teatavad kutsealad direktiivi reguleerimisalast välja, kui kutsetöötajate koolitus ja neile esitatavad nõuded vastuvõtvast liikmesriigis erinevad kahe või enama taseme võrra. Kvalifikatsiooni tasemeid tuleks põhimõtteliselt kasutada üksnes võrdlusalusena ning nende alusel ei tohiks kutsealasid direktiivi reguleerimisalast välja jätta. Ainus erand on seotud isikutega, kelle kvalifikatsioonid põhinevad töökogemusel ja kes soovivad tegutseda kõrgharidust nõudval kutsealal. Ettepanekuga tugevdatakse ka liikmesriikide kohustust korvamismeetmeid paremini põhjendada. Lisaks nähakse ettepanekuga ette liikmesriikide kohustus korraldada korrapäraselt sobivusteste.

4.4. Osaline juurdepääs

Vastavalt Euroopa Kohtu praktikale¹⁵ tehakse ettepanek võtta direktiivis kasutusele osalise juurdepääsu võimalus. See annaks kutsetöötajatele suurema õiguskindluse ning võimaldaks neil, kes täidavad osalise juurdepääsu tingimusi ja kes varem ei saanud direktiivist kasu,

¹⁵ Vt nt kohtuasi C-330/03, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos.

alustada kutsetegevust või osutada teenuseid. Siiski ei või liikmesriigid kõnealust põhimõtet kohaldada ülekaalukate põhjuste korral, nt tervishoiu valdkonna kutsealade puhul.

4.5. Töökogemusel põhinev automaatne tunnustamine

Kõnealuses valdkonnas kavandatava muudatuse eesmärk on anda komisjonile suurem paindlikkus kohandada IV lisas esitatud tegevuste loetelu. Kõnealune loetelu ei kajasta enam majandustegevuste praegust struktuuri. See võib tekitada raskusi automaatse tunnustamise süsteemi alla kuuluvate kutsealade kindlakstegemisel ning põhjustada seega ebakindlust kutsetöötajatele.

Seepärast on vaja klassifikatsiooni ajakohastada. Siiski tuleks kehtiva klassifikatsiooni mis tahes muudatusi hoolikalt hinnata, sest need võivad mõjutada süsteemi reguleerimisala. Seepärast antakse komisjonile kavandatava muudatusega läbivaatamise võimalus, kuid see ei vähenda automaatsest tunnustamisest kasusaavate tegevuste ulatust. Lisaks on komisjonil kavas algtada 2012. aastal sidusrühmi kaasav uuring.

4.6. Koolituse miinimumnõuetel põhinev automaatne tunnustamine

Sidusrühmad osutasid läbipaistvuse puudumisele liikmesriikide koolitusnõuetes, mis on aluseks valdkondlike kutsealade automaatsele tunnustamisele. Selleks et suurendada läbipaistvust ELi tasandil, nõutakse ettepanekus, et iga liikmesriik teataks uute või muudetud kvalifikatsioonide väljaandmisega seotud õigus- ja haldusnormid. Liikmesriigid on kohustatud ka kaasama asjakohase olemasoleva asutuse või ameti, nt akrediteerimise ameti või ministeeriumi, kes esitaks aruande kvalifikatsiooni vastavuse kohta direktiivis sätestatud koolituse miinimumnõuetega.

Samuti on direktiivi hindamine näidanud, et tuleb selgitada arstide, üldõdede ja ämmaemandate õppe minimaalset kestust. Lisaks, võttes arvesse Euroopa ainepunktide kogumise ja ülekandmise süsteemi (ECTS) rakendamisel tehtud edusamme, nähakse ettepanekuga ette, et teatavat arvu ECTS-ainepunkte käsitatakse kestusega seotud võimaliku kriteeriumina kutsealade puhul, kus koolitus toimub ülikooli tasemel.

Selleks et suurendada liikuvust arstide puhul, kellel on juba meditsiinitöötaja kvalifikatsioon ja kes soovivad hiljem osaleda muul erialasel koolitusel, võivad liikmesriigid ettepaneku kohaselt anda osalise vabastuse koolituse teatavate osade läbimisest, kui arst on koolituse kõnealused osad varasema erialase õppekava raames kõnealuses liikmesriigis juba läbinud.

Ettepanekus käsitletakse üldõe ja ämmaemanda kutsealaga seotud uusi kutsesobivusnõudeid, mille kohaselt peavad liikmesriigid kõnealuste koolituste vastuvõtutingimustes asendama 10aastase üldhariduse nõude 12aastase üldhariduse nõudega. See kehtib juba 24 liikmesriigis.

Õdede automaatse tunnustamise korraldamine on uute liikmesriikide ühinemisel 2004. ja 2007. aastal olnud keerukas. Komisjoni talitused viivad 2012. aastal läbi tehnilise hindamise Poola ja Rumeenia õdede kvalifikatsiooni kohta, mis on omandatud enne 1. maid 2004 või kui koolitus algas enne seda, et analüüsida, kas täiendavad nõuded Poola ja Rumeenia õdede suhtes vastavalt artikli 33 lõikele 2 on veel põhjendatud.

Tuleks ajakohastada arhitektide koolituse miinimumaega, et paremini kajastada laialdaselt tunnustatud standardeid arhitektuurialases hariduses, eelkõige seoses vajadusega täiendada akadeemilist koolitust kvalifitseeritud kutsetöötajate järelevalve all saadava töökogemusega. Seega nähakse ettepanekuga ette, et arhitektuurialase koolituse miinimumaeg peaks olema

vähemalt kuus aastat: kas vähemalt nelja aasta pikkune täisajaga õppetöö ülikooli tasandi õppeasutuses koos vähemalt kahe aasta pikkuse tasustatud praktikaga või vähemalt viie aasta pikkune täisajaga õppetöö ülikooli tasandi õppeasutuses koos vähemalt ühe aasta pikkuse tasustatud praktikaga.

Proviisorite puhul nähakse ettepanekuga ette nende tegevusalade loetelu laiendamine, kuid liikmesriikidel ei lubata teha artikli 21 lõike 4 kohast erandit, mis võimaldab neil takistada välisriigis kvalifikatsiooni omandanud proviisoritel uusi apteeke avamast. Üha rohkem liikmesriike (nt Madalmaad, Iirimaa ja Ühendkuningriik) ei kasuta enam kõnealust erandit. Lisaks lubab Euroopa Kohus territoriaalseid piiranguid üksnes niivõrd, kuivõrd need ei põhjusta diskrimineerimist.

4.7. Ühised koolituspõhimõtted – automaatse tunnustamise uus süsteem

2005. aasta direktiivi ühisplatvormide idee asendatakse ühiste koolituspõhimõtetega: ühine koolitusraamistik ja ühised kutseksamid. Selle eesmärk on võtta kasutusele suurem automaatsus praegu üldsüsteemiga hõlmatud kvalifikatsioonide tunnustamisel ning vastata paremini kutsealade vajadustele. Kui ühisplatvormid pakkusid ainult võimalust korvamismeetmete ühtlustamiseks, siis ühised koolituspõhimõtted võimaldavad kutsetöötajaid korvamismeetmetest täielikult vabastada. Kõnealuse korra alusel saadud kvalifikatsioone tuleks automaatselt tunnustada liikmesriikides, kes võiksid selliste erandite kohaldamisest siiski kasu saada. Lisaks on ühiste koolituspõhimõtete koostamise tingimusi võrreldes ühisplatvormide loomise tingimustega lihtsam täita.

Kuigi ühised koolituspõhimõtted ei asendaks riiklikke koolitusprogramme, saaksid kõnealuse korra alusel kvalifikatsiooni omandanud kutsetöötajad kasu samadest eelistest kui kutsetöötajad, kelle puhul määratakse direktiivis kindlaks minimaalsed koolitusnõuded.

4.8. Direktiivi reguleerimisala laiendamine (vajaduse korral)

4.8.1 Täielikult kvalifitseerimata kutsetöötajad

Käesoleva ettepanekuga laiendatakse direktiivi reguleerimisala kutsetöötajatele, kellel on diplom, kuid kes ei ole veel läbinud tasustatud praktikat, mida võidakse nõuda sellise liikmesriigi õigusaktidega, kus lõputunnistus saadakse (seda võib kohaldada nt advokaatide, arhitektide ja õpetajate suhtes). Kõnealune muudatus annaks suurema õiguskindluse sellele kategooria kutsetöötajatele, kes praegu saavad kasu vaba liikumist käsitlevatest aluslepingu eeskirjadest, kuid kellele ei laiene direktiivi menetluslikud kaitsemeetmed. See põhineb Euroopa Kohtu kohtupraktikal¹⁶.

4.8.2. Notarid

2011. aasta mais otsustas Euroopa Kohus,¹⁷ et notarite suhtes ei saa kehtestada kodakondsustingimust. Direktiivi kohaldamise suhtes oli kohus arvamisel, et asjaomased liikmesriigid ei saanud põhjendatud arvamuse esitamise tähtaja lõpus õigustatult eeldada, et nad peaksid direktiivi notarite puhul üle võtma. Kohus ei välistanud direktiivi rakendamise kohustust, kuid arvas, et kohustus ei olnud rikkumismenetluste ajal piisavalt selge. Seepärast on direktiivi reguleerimisala vaja selgitada. Võttes arvesse kõnealuse kutseala eripära, peavad

¹⁶ Vt kohtuasi C-313/01, *Morgenbesser*; C-345/08, *Pesla*.

¹⁷ Kohtuasjad C-47/08, C-50/08, C-51/08, C-52/08, C-53/08, C-54/08 ja C-61/08.

tegevuse alustamist ja teenuste vaba osutamist käsitlevad eeskirjad olema hästi kavandatud: esimese suhtes peaks liikmesriikidel olema võimalik kehtestada vajalik sobivustest, et vältida igasugust diskrimineerimist riikide valiku- ja ametisse nimetamise menetlustes. Teenuste vaba osutamise korral ei peaks notaritel olema võimalik koostada notariaalakte ega teha muid tõestamistoiminguid, mille puhul on nõutav vastuvõtva liikmesriigi pitser.

4.9. Patsientidele ja tarbijatele tagatiste selgitamine seoses kutseteenustega

4.9.1. Keelenõuded

Ettepanekus selgitatakse, et keeleoskuse kontrolle viiakse läbi üksnes pärast seda, kui vastuvõttev liikmesriik on kvalifikatsiooni tunnustanud. Tervishoiutöötajate puhul on ka selgitatud, et see, kas pädevad asutused peaksid tegema keeleoskuse kontrolle, kus see on hädavajalik, otsustab riiklik tervishoiusüsteem või patsientide organisatsioon.

4.9.2 Hoiatusmehhanism

Vastavalt avaliku arutelu käigus saadud vastustele kohustatakse ettepanekus riiklikke pädevaid asutusi hoiatama üksteist juhul, kui direktiivi kohaselt automaatset tunnustamist taotlenud tervishoiutöötajal on isegi ajutiselt keelatud kutsealal tegutseda. Muude, teenuste direktiiviga hõlmamata kutsetöötajate puhul peavad liikmesriigid samuti üksteist vajaduse korral hoiatama.

4.10. E-valitsus: teabe kättesaadavus ja elektroonilised menetlused

Selleks et oleks lihtsam saada teavet pädeva asutuse ja tunnustamisaotluses nõutavate dokumentide kohta, sätestatakse ettepanekus teenuste direktiiviga loodud ühtsete kontaktpunktide muutmine kesketeks veebipõhisteks juurdepääsupunktideks kõigi kutsekvalifikatsiooni direktiiviga hõlmatud kutsealade puhul. Seepärast laiendatakse ühtsete kontaktpunktide ulatust teenuste direktiiviga hõlmamata kutsetöötajate kategooriatele (tervishoiutöötajad ja tööotsijad). Selle uue sätte kohaselt saaksid kutsetöötajad kõigi liikmesriigis tegevuse alustamise või teenuste osutamisega seotud haldusmenetluste korral kasutada ühte struktuuri.

Ettepanekuga nähakse ette, et kehtiva direktiiviga loodud riiklikud kontaktpunktid muutuvad tugikeskusteks, vältides nii teabestruktuuride kattumist. Kõnealused tugikeskused keskenduksid üksikisikutele, nõustaksid ja abistaksid kodanikke telefoni teel või kohapealsete kohtumiste kaudu. Vajaduse korral teeksid nad koostööd pädevate asutuste ja teiste liikmesriikide tugikeskustega.

4.11. Läbipaistvus ja vastastikune hindamine

Kõigis 27 liikmesriigis kohaldatakse kutsekvalifikatsioonide direktiivi ligikaudu 800 reguleeritud kutseala kategooria suhtes. Liikuvusele võib luua takistusi asjaolu, et reguleerimisala ei ole läbipaistev ning regulatsioon põhjendatud.

Seepärast nähakse ettepanekuga ette, et liikmesriigid peavad esitama loetelu kutsealadest, mida nad reguleerivad, ning hindama reguleeritud kutsealadele juurdepääsu käsitlevaid õigusakte vajalikkuse (avalik huvi), proportsionaalsuse ja mittediskrimineerimise põhimõtete põhjal. Kõik liikmesriigid peaksid komisjonile esitama aruande kõnealuse hinnangu tulemuste kohta. Liikmesriigid saaksid reguleerimispõhimõtteid vastastikuse hindamise abil võrrelda ning vajaduse korral lihtsustada oma reguleeritud kutsealade riiklikku õigusraamistikku.

5. MÕJU EELARVELE

Ettepanek peaks avaldama mõju ELi eelarvele sel määral, et tulevase Euroopa kutsekaardi toimimise aluseks on siseturu infosüsteem (IMI). IMIt on vaja kohandada Euroopa kutsekaardi menetluste ja salvestusnõuetega ning seda täiendatakse mõnede lisafunktsioonidega, nagu konkreetne liides, hoiatus- ja deklareerimismehhanism. Mõju ELi eelarvele on kavandatud eraldistega juba kaetud ning see on mõõdukas arvestades asjaolu, et IMI kasutamine Euroopa kutsekaardi toetamiseks annab olulist mastaabi- ja mitmekülsussäästu. Lisaks vastavad IMI peamised olemasolevad ning praegu väljatöötamisel olevad funktsioonid suures osas Euroopa kutsekaardi nõuetele. See vähendab oluliselt kohanduse ja arendusega seotud kulusid.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ning määrust [...] siseturu infosüsteemi kaudu tehtava halduskoostöö kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 46, artikli 53 lõiget 1, artiklit 62 ja artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁸,

võttes arvesse Euroopa andmekaitseinspektori arvamust¹⁹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiviga 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta²⁰ konsolideeriti vastastikuse tunnustamise süsteem, mis algselt põhines 15-l direktiivil. Kõnealuse direktiivi kohaselt tunnustatakse teatavaid kutsealasid ühtlustatud minimaalsete koolitusnõuete alusel automaatselt (valdkondlikud kutsealad); see on haridust tõendavate dokumentide ja töökogemuse tunnustamise üldsüsteem. Direktiiviga 2005/36/EÜ on kehtestatud ka teenuste vaba osutamise uus süsteem. Tuleks meenutada, et ELi kodanike kolmandast riigist pärit pereliikmetele võimaldatakse vastavalt direktiivi 2004/38/EÜ artiklile 24 võrdne kohtlemine. Kolmandate riikide kodanikke koheldakse võrdselt ka seoses diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide tunnustamisega asjaomaste siseriiklike menetluste kohaselt vastavalt konkreetsetele liidu õigusaktidele, nt pikaajalisi elanikke, pagulasi, sinise kaardi omanikke ja teadlasi käsitlevad õigusaktid.

¹⁸ ELT C , , lk .

¹⁹

²⁰ ELT L 255, 30.9.2005, lk 22.

- (2) Oma teatistes „Ühtse turu akt. Kaksteist vahendit majanduskasvu edendamiseks ja usalduse suurendamiseks, „Üheskoos uue majanduskasvu eest””²¹ osutas komisjon vajadusele ajakohastada kõnealuses valdkonnas liidu õigusakte. Euroopa Ülemkogu toetas sellist ajakohastamist oma 23. oktoobri 2011. aasta järeldustes ning kutsus üles sõlmima kokkulepe 2012. aasta lõpuks. Samuti kutsus Euroopa Parlament oma 15. novembri 2011. aasta resolutsioonis komisjoni üles esitama ettepanekut. 2010. aasta aruandes ELi kodakondsuse kohta „ELi kodanike õigusi piiravate takistuste kõrvaldamine”²² rõhutatakse vajadust vähendada kutsekvalifikatsioonide tunnustamisega kaasnevat halduskoormust.
- (3) Selleks et edendada kutsetöötajate vaba liikumist ning tagada samas kvalifikatsioonide tõhusam ja läbipaistvam tunnustamine, on vaja võtta kasutusele Euroopa kutsekaart. Kõnealust kaarti on vaja eelkõige ajutise liikuvuse ja tunnustamise hõlbustamiseks automaatse tunnustamise süsteemi raames, samuti selleks et edendada üldsüsteemi alusel lihtsustatud tunnustamisprotsessi. Kaart tuleks välja anda kutsetöötaja taotluse alusel pärast vajalike dokumentide esitamist ja pädevate asutuste vastavate kontrollimenetluste lõpetamist. Kaardi toimimist peaks toetama siseturu infosüsteem (IMI), mis loodi määrusega (EL) nr [...] siseturu infosüsteemi kaudu tehtava halduskoostöö kohta²³. Kõnealune mehhanism peaks aitama suurendada koostöömet ja usaldust pädevate asutuste vastu, kõrvaldades asutuste kattuva haldustöö ning muutes süsteemi kutsetöötajate jaoks läbipaistvamaks ja kindlamaks. Taotlemisprotsess ja kaardi väljaandmine peaksid olema selgelt struktureeritud ning sisaldama taotleja jaoks kaitsemeetmeid ja vastavat edasikaebeõigust. Kaart ja sellega seotud töökorraldus siseturu infosüsteemi raames peaksid tagama säilitatud andmete terviklikkuse, autentsuse ja konfidentsiaalsuse ning hoidma ära ebaseaduslikku ja volitamata juurdepääsu neis sisalduvale teabele.
- (4) Direktiivi 2005/36/EÜ kohaldatakse üksnes kutsetöötajate suhtes, kes soovivad teises liikmesriigis samal kutsealal töötada. Mõnel juhul erineb kutseala raames teostatava tegevuse ulatus vastuvõtva liikmesriigi tegevuse ulatusest. Kui erinevused tegevusvaldkondade vahel on nii suured, et kutsetöötajad peaksid erinevuste korvamiseks läbima täieliku haridus- ja koolitusprogrammi, ning kui kutsetöötaja seda taotleb, peaks vastuvõttev liikmesriik sellises eriolukorras andma osalise juurdepääsu. Siiski peaks õigustatud ülekaaluka üldise huvi korral, nt arsti või teiste tervishoiutöötajate kutseala puhul olema liikmesriigil võimalik osalisest juurdepääsust keelduda.
- (5) Ajutise ja juhuteenuste osutamise suhtes tuleks kohaldada kaitsemeetmeid, eelkõige nõuda vastuvõtva liikmesriigi tarbijate kaitse huvides varasemat kaheaastast töökogemust, kui kutseala ei ole päritoluliikmesriigis reguleeritud. Kõnealuseid kaitsemeetmeid ei ole siiski vaja, kui tarbijad, kelle peamine elukoht on kutseala esindaja asutamise liikmesriik, on sellise kutsetöötaja juba valinud ning see ei mõjuta rahvatervist või kolmandate isikute ohutust vastuvõtvas liikmesriigis.
- (6) Rahva tervist ja ohutust mõjutavatel reguleeritud kutsealade puhul on liikmesriikidel direktiivi 2005/36/EÜ kohaselt võimalik kontrollida teenuse osutaja

²¹ KOM(2011) 206 (lõplik), 13.4.2011.

²² KOM(2010) 603 (lõplik)

²³ ELT L [...].

kutsekvalifikatsiooni enne teenuste esmast osutamist. See on põhjustanud õiguslikku ebakindlust, sest vajadus sellise eelneva kontrolli järele on jäetud pädeva asutuse otsustada. Õiguskindluse tagamiseks peaksid kutsetöötajad kohe alguses teadma, kas kutsekvalifikatsiooni eelnev kontroll on vajalik ja millal vastav otsus tehakse.

- (7) Direktiiv 2005/36/EÜ peaks hõlmama ka notareid. Tegevuse alustamisega seotud tunnustamistaotluste suhtes peaks liikmesriikidel olema võimalik kehtestada vajalik sobivustest või nõuda kohanemisaega, et vältida igasugust diskrimineerimist riikide valiku- ja ametisse nimetamise menetlustes. Teenuste vaba osutamise korral ei peaks notaritel olema võimalik koostada ametlikke dokumente ega teha muid tõestamistoiminguid, mille puhul on nõutav vastuvõtva liikmesriigi pitsers.
- (8) Selleks et tunnustamismehhanismi üldsüsteemi alusel kohaldada, on vaja siseriiklikud haridus- ja koolituskavad rühmitada eri tasemete vahel. Need tasemed luuakse ainult üldise tunnustamise süsteemi tarbeks ning need ei peaks mõjutama siseriiklikku hariduse ja koolituse korraldust ega liikmesriikide pädevust antud küsimuses, sealhulgas liikmesriikide poliitikat Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku rakendamiseks. Nende abil saab suurendada kvalifikatsioonide läbipaistvust ja võrreldavust ning kõnealused tasemed on pädevatele asutustele kasulikuks täiendavaks teabeallikaks teistes liikmesriikides väljastatud kvalifikatsioonide tunnustamise kontrollimisel. Üldise tunnustamise süsteemi tarbeks loodud tasemeid ei peaks põhimõtteliselt enam kasutama kriteeriumina, millega jäetakse liidu kodanikud direktiivi 2005/36/EÜ reguleerimisalast välja, kui see oleks vastuolus elukestva õppe põhimõttega.
- (9) Kutseala mittereguleerivast liikmesriigist tulevate kutsetöötajate tunnustamistaotlusi tuleb kohelda samal viisil kui kutseala reguleeriva liikmesriigi kutsetöötajate taotlusi. Nende kvalifikatsioone tuleb võrrelda vastuvõtvast liikmesriigis nõutavate kvalifikatsioonidega direktiivis 2005/36/EÜ sätestatud kvalifikatsiooni tasemete alusel. Oluliste erinevuste korral peaks pädeval asutusel olema võimalik kehtestada korvamismeetmeid.
- (10) Kuna üldsüsteemi kuuluvatel kutsealadel tegutsema hakkamiseks vajalikud koolituse miinimumnõuded ei ole ühtlustatud, peaks vastuvõtvale liikmesriigile jääma võimalus kehtestada korvamismeede. Kõnealune meede peaks olema proportsionaalne ning võtma eelkõige arvesse taotleja poolt töökogemuse käigus või elukestva õppe kaudu omandatud teadmisi, oskusi ja pädevusi. Korvamismeetme kehtestamise otsust tuleks üksikasjalikult põhjendada, et taotleja mõistaks paremini oma olukorda ning saaks liikmesriigi kohtus algatada direktiivi 2005/36/EÜ kohaselt õigusliku kontrolli menetluse.
- (11) Direktiivi 2005/36/EÜ läbivaatamine näitas vajadust ajakohastada ja paindlikumalt selgitada IV lisa esitatud tööstus- ja äritegevuse ning käsitöö alade loetelusid, säilitades samas töökogemusel põhineva automaatse tunnustamise süsteemi nendel tegevusaladel tegutsema hakkamiseks. IV lisa põhineb praegu 1958. aasta rahvusvahelisel majanduse tegevusalade klassifikaatoril (ISIC) ega kajasta enam majandustegevuste praegust struktuuri. ISIC klassifikaatorit on alates 1958. aastast mitu korda läbi vaadatud. Seepärast peaks komisjonil olema võimalik kohandada IV lisa, et automaatse tunnustamise süsteem säiliks muutumatuna.
- (12) Ühtlustatud minimaalsetel koolitusnõuetel põhinev automaatse tunnustamise süsteem sõltub sellest, kas liikmesriigid teatavad õigel ajal uutest kvalifikatsiooni tõendavatest

dokumentidest või nende muutmisest ja kas komisjon on need avaldanud. Vastasel korral ei saa selliste kvalifikatsioonide omanikud olla kindlad, et neid tunnustatakse automaatselt. Selleks et suurendada läbipaistvust ja hõlbustada uute kutseametuste kontrollimist, peaksid liikmesriigid määrama asjakohase asutuse, nt akrediteerimise ameti või ministeeriumi, kes kontrolliks teatise ja esitaks komisjonile aruande direktiivi 2005/36/EÜ järgimise kohta.

- (13) Euroopa ainepunktide kogumise ja ülekandmise süsteemi (ECTS) ainepunkte kasutatakse juba paljudes liidu kõrgharidusasutustes ning nende kasutamine muutub üha tavalisemaks ka reguleeritud kutsealal tegutsemiseks nõutava kvalifikatsiooni saamiseks läbitavate koolituste puhul. Seepärast on vaja kehtestada võimalus koolituse kestuse näitamiseks ka ECTSi. See võimalus ei peaks mõjutama muid automaatse tunnustamise nõudeid. Üks ECTSi ainepunkt vastab 25–30 õppetunnile ning tavaliselt nõutakse ühe akadeemilise aasta läbimiseks 60 ainepunkti.
- (14) Selliste meditsiinitöötajate liikuvuse suurendamise huvides, kellel on juba meditsiinitöötaja kvalifikatsioon ja kes hiljem osalevad muul erialasel koolitusel, peaks liikmesriikidel olema võimalik anda vabastus koolituse mõne osa läbimisest, kui koolituse vastavad osad on juba läbitud varasema erialase õppekava raames kõnealuses liikmesriigis, kus kehtib automaatse tunnustamise süsteem.
- (15) Õe ja ämmaemanda kutsealad on viimase kolmekümne aasta jooksul märkimisväärselt edasi arenenud: kogukonnal põhinev tervishoid, keeruliste ravimeetodite kasutamine ja pidevalt arenev tehnoloogia eeldavad õdedelt ja ämmaemandatelt suuremat vastutust. Selleks et nad oleksid valmis selliseid keerulisi tervishoiuga seotud vajadusi täitma, peavad õe ja ämmaemanda eriala õppima asuvad õpilased olema eelnevalt omandanud tugeva üldhariduse. Seepärast peaks kõnealusele koolitusele lubamine sõltuma 12aastase üldhariduse omandamisest või võrdväärsel tasemel eksamite edukast sooritamisest.
- (16) Selleks et lihtsustada arsti ja hambaravi erialade automaatse tunnustamise süsteemi, tuleks kõnealused erialad hõlmata direktiiviga 2005/36/EÜ, kui need on ühised vähemalt ühes kolmandikus liikmesriikidest.
- (17) Automaatse tunnustamise süsteemi toimimine sõltub kutsetöötajate kvalifikatsioone toetavatest koolitustingimuste usaldusväärsusest. Seepärast on oluline, et arhitektide koolituse miinimumnõuded kajastavad uusi arenguid arhitektuurialases hariduses, eelkõige seoses selge vajadusega täiendada akadeemilist koolitust kvalifitseeritud arhitektide järelevalve all saadava töökogemuse nõudega. Samas peaksid koolituse miinimumnõuded olema piisavalt paindlikud, et põhjendamatult ei piirataks liikmesriikide võimet oma haridussüsteeme korraldada.
- (18) Direktiiviga 2005/36/EÜ tuleks soodustada selliste kutsealade kvalifikatsioonide automaatsemat tunnustamist, mis ei saa veel sellisest tunnustamisest kasu. Seejuures tuleks võtta arvesse liikmesriikide pädevust otsustada nende territooriumil kutsealadel tegutsemiseks nõutavate kvalifikatsioonide, samuti nende haridussüsteemi ja kutsealase koolituse sisu ning korralduse üle. Riiklikul ja liidu tasandil kutseühinguid ja -organisatsioone esindavatel ühingutel ja organisatsioonidel peaks olema võimalik teha ettepanekuid ühiste koolituspõhimõtete kohta. See peaks kutsekvalifikatsiooni omandamise tingimusena olema ühise kutseeksami vormis või teadmiste, oskuste ja pädevuste üldkogumil põhineva koolitusprogrammi vormis. Liikmesriigid peaksid

sellise ühise koolitusraamistiku alusel saadud kvalifikatsioone automaatselt tunnustama.

- (19) Direktiiviga 2005/36/EÜ on juba kehtestatud kutsetöötajate selged kohustused seoses vajalike keeleoskustega. Kõnealuse kohustuse läbivaatamine on näidanud, et pädevate asutuste ja tööandjate rolli on eelkõige patsientide huvides vaja selgitada. Keeleoskuse kontroll peaks siiski olema mõistlik ja nõutav vastava töökoha jaoks; see ei tohiks olla põhjuseks jätta kutsetöötajad vastuvõtva liikmesriigi tööturult välja.
- (20) Et soodustada liikuvust koolilõpetajate seas, kes soovivad osaleda tasustatud praktikal teises liikmesriigis, kus selline praktika on võimalik, tuleks nad hõlmata direktiiviga 2005/36/EÜ. Lisaks on vaja sätestada, et päritoluliikmesriik tunnustaks nende praktikat.
- (21) Direktiiviga 2005/36/EÜ on kehtestatud riiklike kontaktpunktide süsteem. Seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ (teenuste kohta siseturul)²⁴ jõustumisega ning kõnealuse direktiivi kohaste ühtsete kontaktpunktide kehtestamisega esineb kattumise oht. Seepärast peaksid direktiiviga 2005/36/EÜ kehtestatud riiklikud kontaktpunktid muutuma tugikeskusteks, kelle tegevus keskenduks kodanike nõustamisele, sealhulgas vahetule nõustamisele, et tagada, et siseturueeskirjade igapäevast kohaldamist üksikute kodanike tasandil järgitaks ka riiklikul tasandil.
- (22) Kuigi direktiiviga on juba ette nähtud liikmesriikide üksikasjalikud kohustused seoses teabevahetusega, tuleks neid kohustusi tugevdada. Liikmesriigid ei peaks reageerima vaid teabenõudele, vaid ennetaval moel hoiatama ka teisi liikmesriike. Selline hoiatussüsteem peaks olema sarnane direktiivi 2006/123/EÜ süsteemiga. Siiski on eraldi hoiatusmehhanismi vaja direktiivi 2005/36/EÜ alusel automaatselt tunnustamist taotlenud tervishoiutöötajate puhul. Seda tuleks kohaldada ka veterinaararstide suhtes, kui liikmesriigid ei ole veel võtnud kasutusele direktiiviga 2006/123/EÜ ettenähtud hoiatusmehhanismi. Tuleks hoiatada kõiki liikmesriike, kui kutsetöötajal ei ole distsiplinaar- või kriminaalkaristuse tõttu enam õigust teise liikmesriiki liikuda. Selline hoiatus tuleks anda IMI kaudu hoolimata sellest, kas kutsetöötaja on teostanud direktiivi 2005/36/EÜ kohaseid õigusi või kas ta on taotlenud oma kutsekvalifikatsiooni tunnustamist Euroopa kutsekaardi väljastamise kaudu või kõnealuse direktiiviga ettenähtud mõne muu meetodi kaudu. Hoiatusmehhanism peaks olema kooskõlas isikuandmete kaitset ja muid põhiõigusi käsitlevate liidu õigusaktidega.
- (23) Üks põhiprobleemidest teises liikmesriigis töötada soovivate kodanike jaoks on järgitavate haldustoimingute keerukus ja õiguskindluse puudumine. Direktiivis 2006/123/EÜ kohustatakse liikmesriike tagama, et teave oleks kergesti kättesaadav ning menetlusi saaks läbi viia ühtsete kontaktpunktide kaudu. Direktiivi 2005/36/EÜ alusel oma kvalifikatsioonide tunnustamist taotlevad kodanikud saavad ühtseid kontaktpunkte juba kasutada, kui nad on hõlmatud direktiiviga 2006/123/EÜ. Töötotsijad ja tervishoiutöötajad ei ole siiski direktiiviga 2006/123/EÜ hõlmatud ning neile jääb kättesaadav teave napiks. Seepärast on vaja kõnealust teavet kasutaja seisukohast täpsustada ning tagada, et selline teave oleks kergesti kättesaadav. Samuti

²⁴ ELT L 376, 27.12.2006, lk 36.

on oluline, et liikmesriigid ei võtaks vastutust üksnes riiklikul tasandil, vaid teeksid omavahel ja komisjoniga koostööd, et tagada kõigile liidu kutsetöötajatele kergesti kättesaadav kasutajasõbralik ja mitmekeelne teave ning menetluste läbiviimine ühtsete kontaktpunktide kaudu. Tuleks luua linke muude veebisaitide, nt portaali „Teie Euroopa” kaudu.

- (24) Selleks et täiendada või muuta teatavaid direktiivi 2005/36/EÜ mitteolemuslikke elemente, tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290, et ajakohastada I lisa, kehtestada kriteeriumid Euroopa kutsekaardiga seotud tasude arvutamiseks, sätestada Euroopa kutsekaardi jaoks vajalike dokumentide üksikasjad, kohandada IV lisa sätestatud tegevusalade nimekirja, kohandada V lisa punkte 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ja 5.7.1, selgitada arstide, üldõdede, hambaarstide, veterinaararstide, ämmaemandate, proviisorite ja arhitektide teadmisi ja oskusi, kohandada eriarsti õppe ja hambaarsti eriõppe minimaalset õppeaega, lisada V lisa punkti 5.1.3 alla uued arsti erialad, muuta V lisa punktides 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 ja 5.6.1 esitatud loetelu, lisada V lisa punkti 5.3.3 alla uued hambaravi erialad, täpsustada ühise koolitusraamistiku kohaldamise tingimusi ning täpsustada ühiste eksaminõuete kohaldamise tingimusi. On äärmiselt oluline, et komisjon viib ettevalmistustöö ajal läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (25) Selleks et tagada direktiivi 2005/36/EÜ rakendamise ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamise volitused. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamise volituste teostamise suhtes²⁵.
- (26) Tuleks kasutada nõuandemenetlust, et võtta vastu rakendusakte, millega kehtestatakse ühetaolised eeskirjad seoses konkreetseid kutsealasid hõlmava Euroopa kutsekaardi spetsifikatsiooniga, Euroopa kutsekaardi vormiga, vajalike tõlgetega Euroopa kutsekaardi väljastamise taotlemise abistamiseks, Euroopa kutsekaardi taotluste hindamise üksikasjadega, tehniliste kirjeldustega ning Euroopa kutsekaardis ja IMI-failis sisalduva teabe terviklikkuse, konfidentsiaalsuse ja õigsuse tagamiseks vajalike meetmetega, Euroopa kutsekaardi saamise tingimuste ja menetlustega, IMI-failile juurdepääsu tingimustega, tehniliste vahendite ja menetlustega Euroopa kutsekaardi autentsuse ja kehtivuse kontrollimiseks ning hoiatusmehhanismi rakendamisega. Nõuandemenetlust tuleks kasutada kõnealuste rakendusaktide tehnilise laadi tõttu.
- (27) Tuginedes direktiivi 2006/123/EÜ kohaldamisel vastastikusest hindamisest saadud positiivsele kogemusele, tuleks sarnane hindamissüsteem lisada ka direktiivi 2005/36/EÜ. Liikmesriigid peaksid teatama, milliseid kutsealasid nad reguleerivad ning põhjendama seda. Lisaks tuleks neil saadud tulemusi omavahel arutada. Selline süsteem suurendaks kutseteenuste turu läbipaistvust.

²⁵ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

- (28) Kuna käesoleva direktiivi eesmärged, nimelt kutsekvalifikatsioonide tunnustamise eeskirjade ratsionaliseerimist, lihtsustamist ja parandamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest sellega kaasneksid paratamatult erisugused nõuded ja menetluskorrad, mis suurendaksid õiguslikku keerukust ja tekitaksid põhjendamatuid takistusi kutsetöötajate liikuvusele, on kooskõla, läbipaistvust ja kokkusobivust silmas pidades parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (29) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni [kuupäev] ühise poliitilise avaldusega selgitavate dokumentide kohta kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel esitama ülevõtmismeetmetest teatamisel ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seoseid direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (30) Seepärast tuleks direktiivi 2005/36/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2005/36/EÜ muudatused

Direktiivi 2005/36/EÜ muudetakse järgmiselt.

- (1) Artiklile 1 lisatakse teine lõik järgmises sõnastuses:
- „Käesoleva direktiiviga kehtestatakse ka eeskirjad, milles käsitletakse osalist juurdepääsu reguleeritud kutsealale ning juurdepääsu teises liikmesriigis toimuvale tasustatud praktikale ja selle tunnustamist.”.
- (2) Artikli 2 lõige 1 asendatakse järgmisega:
- „1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kõigi liikmesriigi kodanike, sealhulgas vabakutseliste suhtes, kes soovivad füüsilisest isikust ettevõtjana või töötajana tegutseda reguleeritud kutsealal või osaleda tasustatud praktikal teises liikmesriigis kui see, kus nad omandasid oma kutsekvalifikatsiooni.”.
- (3) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:
- a) punkti 1 muudetakse järgmiselt:
- i) alapunkt f asendatakse järgmisega:
- „f) „erialane töökogemus” – tegelik ja õiguspärane täisajaga või täistööajaga samaväärne osalise tööajaga tegutsemine asjaomasel kutsealal liikmesriigis;”;
- ii) lisatakse järgmised alapunktid:

„j) „tasustatud praktika” – juhendaja järelevalve all toimuv ja tasustatud tegevus eesmärgiga saada eksami alusel õigus reguleeritud kutsealal tegutseda;

k) „Euroopa kutsekaart” – kutsetöötajale väljastatud elektrooniline tunnistus, millega tunnustatakse tema kvalifikatsiooni tegevuse alustamiseks vastuvõtvas liikmesriigis, või tema vastavust vajalikele tingimustele, et vastuvõtvas liikmesriigis ajutisi ja juhuteenuseid osutada;

l) „elukestev õpe” – kogu üldharidus, kutseharidus ja -koolitus, vabaharidus ja mitteametlik õpe, mida elu jooksul läbitakse ja mille tulemuseks on teadmiste, oskuste ja pädevuse paranemine.”;

b) lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Iga kord kui liikmesriik tunnustab esimeses lõigus osutatud ühingat või organisatsiooni, teatab ta sellest komisjonile. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte I lisa ajakohastamiseks, kui kõnealune tunnustamine on kooskõlas käesoleva direktiiviga.

Kui komisjon leiab, et kolmandas lõigus osutatud tunnustamine ei vasta käesolevale direktiivile, võtab ta kuue kuu jooksul pärast kogu vajaliku teabe saamist vastu rakendusotsuse kõnealuse mittevastavuse kohta.”.

(4) Artikli 4 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kutsekvalifikatsiooni tunnustamine vastuvõtva liikmesriigi poolt annab soodustatud isikule võimaluse hakata selles liikmesriigis tegutsema samal kutsealal või – artiklis 4f osutatud juhtudel – hakata osaliselt tegutsema samal kutsealal kui see, millele ta kvalifitseerus päritoluliikmesriigis, ja tegutseda sellel kutsealal vastuvõtvas liikmesriigis selle kodanikega võrdsetel tingimustel.”.

(5) Lisatakse järgmised artiklid 4a–4f:

„Artikkel 4a

Euroopa kutsekaart

1. Liikmesriigid väljastavad Euroopa kutsekaardi kutsekvalifikatsiooni omanikule tema taotluse alusel ja tingimusel, et komisjon on võtnud vastu lõikega 6 ettenähtud asjaomased rakendusaktid.

2. Liikmesriigid tagavad, et Euroopa kutsekaardi omanikul on kõik artiklitega 4b–4e kehtestatud õigused, pärast seda kui asjaomase liikmesriigi pädev asutus on kaardi vastavalt käesoleva artikli lõigetele 3 ja 4 kinnitanud.

3. Juhul kui kvalifikatsiooni omanik soovib osutada II jaotise kohaseid teenuseid, mis ei ole hõlmatud artikli 7 lõikega 4, koostab ja kinnitab päritoluliikmesriigi pädev asutus Euroopa kutsekaardi kooskõlas artiklitega 4b ja 4c.

4. Juhul kui kvalifikatsiooni omanik soovib III jaotise I–IIIa peatükkide kohaselt hakata tegutsema teises liikmesriigis või osutada teenuseid artikli 7 lõike 4 kohaselt,

koostab Euroopa kutsekaardi päritoluliikmesriigi pädev asutus ning selle kinnitab vastuvõtva liikmesriigi pädev astus vastavalt artiklitele 4b ja 4d.

5. Liikmesriigid määravad Euroopa kutsekaarte väljastavad pädevad asutused. Kõnealused asutused tagavad Euroopa kutsekaardi taotluste erapooletu, objektiivse ja õigeaegse töötlemise. Artiklis 57b osutatud tugikeskused võivad samuti olla pädevad väljastama Euroopa kutsekaarti. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused teavitavad kodanikke, sealhulgas võimalikke taotlejaid Euroopa kutsekaardi eelistest, kui kõnealune kaart on kättesaadav.

6. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega täpsustatakse konkreetsete kutsealade Euroopa kutsekaardid, Euroopa kutsekaardi vorm, vajalikud tõlked Euroopa kutsekaardi väljastamise taotlemise abistamiseks ning taotluste hindamise üksikasjad, võttes arvesse iga asjaomase kutseala eripärasid. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 58 osutatud nõuandemenetlusega.

7. Taotlejatele seoses Euroopa kutsekaardi väljastamise haldusmenetlustega tekkivad mis tahes kulud on mõistlikud, proportsionaalsed ning vastavuses päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi kuludega. Need ei tohi takistada Euroopa kutsekaardi taotlemist. Komisjonil on artikli 58a kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte tasude arvutamise ja jaotuse kriteeriumide kehtestamiseks.

8. Kvalifikatsioonide tunnustamine Euroopa kutsekaardi alusel on menetluslik alternatiiv kutsekvalifikatsioonide tunnustamisele käesoleva direktiivi II ja III jaotisega ettenähtud menetluste raames.

Teatava kutsealaga seoses saadud Euroopa kutsekaart ei takista kutsekvalifikatsiooni omanikul kõnealuse kutseala puhul taotleda oma kvalifikatsiooni tunnustamist käesoleva direktiiviga ettenähtud (v.a Euroopa kutsekaardi kohaste) menetluste, tingimuste, nõuete ja tähtaegade alusel.

Artikkel 4b

Euroopa kutsekaardi taotlemine ja siseturu infosüsteemi faili loomine

1. Liikmesriigid sätestavad, et kutsekvalifikatsiooni omanik võib päritoluliikmesriigi pädevalt asutuselt taotleda Euroopa kutsekaarti eri vahendeid kasutades, sealhulgas veebipõhiselt.

2. Vajaduse korral lisatakse taotlustele artikli 7 lõikega 2 ja VII lisaga nõutud dokumendid. Komisjonil on artikli 58a kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte dokumentide üksikasjade kehtestamiseks.

3. Päritoluliikmesriigi pädev asutus kinnitab taotluse kättesaamist ja teavitab taotlejat viivitamata puuduvatest dokumentidest. Kõnealune pädev asutus koostab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega(*) (EL) nr [...] loodud siseturu infosüsteemi (IMI) raames taotluse faili, milles sisalduvad kõik tõendavad dokumendid. Sama taotleja korduvate taotluste puhul ei või päritolu- ega vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused nõuda IMI-failis sisalduvate dokumentide taasesitamist, kui kõnealused dokumendid on veel kehtivad.

4. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, millega määratakse kindlaks tehnilised kirjeldused, Euroopa kutsekaardis ja IMI-failis sisalduva teabe terviklikkuse, konfidentsiaalsuse ja õigsuse tagamiseks vajalikud meetmed ning Euroopa kutsekaardi saamise tingimused ja menetlused, sealhulgas sätestatakse kaardi omanikule võimalus kaarti alla laadida või faili ajakohastada. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 58 osutatud nõuandemenetlusega.

Artikkel 4c

Euroopa kutsekaart artikli 7 lõikega 4 hõlmamata teenuste ajutiseks osutamiseks

1. Päritoluliikmesriigi pädev asutus kontrollib taotlust ning koostab ja kinnitab Euroopa kutsekaardi kahe nädala jooksul alates täieliku taotluse kättesaamise kuupäevast. Ta teavitab Euroopa kutsekaardi kinnitamisest taotlejat ja liikmesriiki, kus taotleja kavatseb teenuseid osutada. Kaardi kinnitamisest teavitamine vastuvõtvale liikmesriigile toimub artikliga 7 ettenähtud deklaratsiooni alusel. Vastuvõttev liikmesriik ei või artikli 7 kohaseid deklaratsioone enam järgneva kahe aasta jooksul nõuda.
2. Päritoluliikmesriigi otsuse kohta või juhul kui lõikes 1 osutatud kahe nädala jooksul ei ole otsust tehtud, saab esitada kaebuse vastavalt siseriiklikule õigusele.
3. Kui Euroopa kutsekaardi omanik soovib osutada teenuseid mõnes muus kui algselt lõike 1 kohaselt teavitatud liikmesriigis või kui ta soovib jätkata teenuste osutamist lõikes 1 osutatud kaheaastasest perioodist kauem, võib ta lõikes 1 osutatud Euroopa kutsekaarti jätkuvalt kasutada. Sellisel juhul esitab Euroopa kutsekaardi omanik artikli 7 kohase deklaratsiooni.
4. Euroopa kutsekaart kehtib seni, kuni selle omanikul on IMI-failis sisalduvate dokumentide ja teabe alusel õigus päritoluliikmesriigis tegutseda.

Artikkel 4d

Euroopa kutsekaart tegevuse alustamiseks ja artikli 7 lõike 4 kohaste teenuste ajutiseks osutamiseks

1. Kahe nädala jooksul pärast Euroopa kutsekaardi täieliku taotluse saamist kontrollib päritoluliikmesriik esitatud tõendavaid dokumente ning kinnitab nende autentsust ja kehtivust, koostab Euroopa kutsekaardi, edastab selle kinnitamiseks vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele ning teavitab kõnealust asutust vastavast IMI-failist. Päritoluliikmesriik teavitab taotlejat menetluse hetkeseisust.
2. Artiklites 16, 21 ja 49a osutatud juhtudel otsustab vastuvõttev liikmesriik Euroopa kutsekaardi kinnitamise üle vastavalt lõikele 1 ühe kuu jooksul alates päritoluliikmesriigi edastatud Euroopa kutsekaardi kättesaamise kuupäevast. Põhjendatud kahtluse korral võib vastuvõttev liikmesriik nõuda päritoluliikmesriigilt lisateavet. Selline nõue ei peata ühekuulist perioodi.
3. Artikli 7 lõikes 4 ja artiklis 14 osutatud juhtudel otsustab vastuvõttev liikmesriik, kas tunnustada omaniku kvalifikatsiooni või nõuda temalt korvamismeetmeid; kõnealune otsus tehakse kahe kuu jooksul alates päritoluliikmesriigi poolt kinnitamiseks edastatud Euroopa kutsekaardi kättesaamise

kuupäevast. Põhjendatud kahtluse korral võib vastuvõttev liikmesriik nõuda päritoluliikmesriigilt lisateavet. Selline nõue ei peata kahekuulist perioodi.

4. Juhul kui vastuvõttev liikmesriik nõuab taotlejalt artikli 7 lõike 4 kohast sobivustesti, on taotlejal võimalik teenust osutada ühe kuu jooksul alates lõike 3 kohase otsuse tegemisest.

5. Kui vastuvõttev liikmesriik ei tee otsust lõigetes 2 ja 3 sätestatud tähtaegade jooksul või ta nõuab lisateavet ühe kuu jooksul alates päritoluliikmesriigilt Euroopa kutsekaardi kättesaamise kuupäevast, loetakse Euroopa kutsekaart vastuvõtva liikmesriigi poolt kinnitatuks ning see tähendab kutsekvalifikatsiooni tunnustamist asjaomase reguleeritud kutsealana vastuvõtvas liikmesriigis.

6. Päritoluliikmesriigi lõike 1 kohaselt võetud meetmed asendavad kutsekvalifikatsioonide tunnustamise mis tahes taotlused vastuvõtva liikmesriigi siseriikliku õiguse alusel.

7. Päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi lõigete 1–5 kohaselt tehtud otsuste kohta või juhul, kui päritoluliikmesriik ei ole otsust teinud, saab esitada kaebuse vastavalt asjaomase liikmesriigi siseriiklikule õigusele.

Artikkel 4e

Euroopa kutsekaardiga seotud andmete töötlemine ja nende juurdepääs

1. Päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused ajakohastavad õigel ajal vastavat IMI-faili teabega distsiplinaar- või kriminaalkaristuste kohta või iga muu tõsise ja erilise olukorra kohta, millel on tõenäoliselt tagajärjed Euroopa kutsekaardi omaniku tegutsemisele käesoleva direktiivi kohastel tegevusaladel. Sellise ajakohastamise käigus kustutatakse ebavajalik teave. Asjaomased pädevad asutused teavitavad faili mis tahes ajakohastamisest Euroopa kutsekaardi omanikku ja vastava IMI-failiga seotud pädevaid asutusi.

2. IMI-failis sisalduvale teabele juurdepääs on piiratud päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste ning Euroopa kutsekaardi omanikuga vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ(**).

3. Igat taotlejat käsitlevat teavet töötleb vaid päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi asjaomane pädev asutus Euroopa kutsekaardi koostamise eemärgil kooskõlas avaliku ohutuse ja rahvatervise kaitset käsitlevate sätete ning direktiiviga 95/46/EÜ.

4. Euroopa kutsekaardil sisalduv teave piirdub teabega, mida on vaja selleks, et teha kindlaks kaardiomaniku õigus tegutseda kutsealal, mille kohta on kõnealune kaart väljastatud. Selline teave sisaldab eelkõige nime, perekonnanime, sünnikuupäeva ja -kohta, kutseala, kohaldatavat korda, asjaomaseid pädevaid asutusi, kaardi numbrit, turvaelemente ja viidet kehtivale isikutunnistusele.

5. Liikmesriigid tagavad, et Euroopa kutsekaardi omanikul on õigus taotluse alusel igal ajal nõuda oma faili parandamist, kustutamist ja blokeerimist IMI-süsteemis ning teda teavitatakse sellisest õigusest Euroopa kutsekaardi väljastamise ajal ja seda tuletatakse pärast kõnealuse kaardi väljastamist meelde iga kahe aasta järel.

6. Seoses isikuandmete töötlemisega Euroopa kutsekaardil ja kõikides IMI-süsteemi failides käsitatakse liikmesriikide pädevaid asutusi vastutavate töötlejatenä direktiivi 95/46/EÜ tähenduses. Seoses lõigetest 1–4 tulenevate kohustustega ja kõnealuste lõigete kohaste isikuandmete töötlemisega käsitatakse komisjoni vastutava töötlejana Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 45/2001(***) tähenduses.

7. Liikmesriigid sätestavad, et tööandjad, tarbijad, patsiendid ja muud huvitatud isikud võivad, ilma et see piiraks lõigete 2 ja 3 kohaldamist, kontrollida neile kaardiomaniku poolt esitatud Euroopa kutsekaardi autentsust ja kehtivust.

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega määratakse kindlaks IMI-failile juurdepääsu tingimused, tehnilised vahendid ja menetlused esimeses lõigus osutatud kontrolliks. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 58 osutatud nõuandemenetlusega.

Artikkel 4f

Osaline juurdepääs

1. Vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus lubab oma territooriumil hakata osaliselt kutsealal tegutsema, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) erinevused päritoluliikmesriigis kutsealal õiguslikult tegutsemise ja vastuvõtva liikmesriigi reguleeritud kutseala vahel on nii suured, et korvamismeetmete kohaldamine tegelikkuses nõuaks taotlejalt täieliku haridus- ja koolitusprogrammi läbimist vastuvõtvas liikmesriigis, et saaks hakata tegutsema täielikult reguleeritud kutsealal vastuvõtvas liikmesriigis;

b) kutsetegevust saab objektiivselt eraldada muust vastuvõtvas liikmesriigis reguleeritud kutsealaga hõlmatud tegevusest.

Punkti b kohaldamisel käsitatakse tegevust eraldatavana, kui kõnealusel kutsealal tegutsemine on päritoluliikmesriigis iseseisev tegevus.

2. Osalisest juurdepääsust võib keelduda, kui see on põhjendatud ülekaalukat avalikku huvi pakkuva põhjusega, nt rahvatervis, kui see aitab tagada eesmärgi saavutamise ega lähe kaugemale sellest, mis on vajalik selle eesmärgi saavutamiseks.

3. Vastuvõtvas liikmesriigis tegevuse alustamisega seotud taotlused vaadatakse vastuvõtvas liikmesriigis tegevuse alustamise korral läbi kooskõlas III jaotise I ja IV peatükiga.

4. Vastuvõtvas liikmesriigis teenuste ajutise osutamise taotlused seoses kutsetegevusega, mis mõjutab rahva tervist ja ohutust, vaadatakse läbi kooskõlas II jaotisega.

5. Erandina artikli 7 lõike 4 kuuendast lõigust ja artikli 52 lõikest 1 võib päritoluliikmesriigi kutsenimetuse all kutsealal tegutseda niipea, kui osaline juurdepääs on antud.

(*) ELT [IMI määrus].

(**) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

(***) EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.”.

(6) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

b) teenuse osutaja asub teise liikmesriiki ja kui ta tegutses ühes või enamas liikmesriigis sellel kutsealal vähemalt kaks aastat teenuse osutamisele eelnenud viimase kümne aasta jooksul, kui see kutseala ei ole asutamise liikmesriigis reguleeritud.

Punkti b esimese lõigu kohaldamisel ei kohaldata kaheaastase tegutsemise nõuet järgmistel juhtudel:

a) kutseala või kutsealal tegutsemiseks vajalik haridus või koolitus on reguleeritud;

b) teenuse osutaja saadab teenuse saajat, tingimusel et teenuse saaja peamine elukoht on teenuse osutaja asutamise liikmesriik ning kutseala ei ole esitatud artikli 7 lõikes 4 osutatud loetelus.”;

(b) lisatakse järgmine lõige 4:

„4. Notarite puhul jäetakse ametlike dokumentide koostamine ja muud vastuvõtva liikmesriigi piserit nõudvad tõestamistoimingud teenuste osutamisest välja.”.

(7) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) turvateenuste ja tervishoiusektori kutsealade puhul tõend tegutsemise ajutise või lõpliku peatamise puudumise või kriminaalkorras karistatuse puudumise kohta, kui liikmesriik nõuab seda ka oma kodanikelt;”;

ii) lisatakse punkt f:

„f) vastuvõtva liikmesriigi keeluskust tõendav dokument artikli 21 lõikes 1 osutatud kvalifikatsiooni tõendava dokumendi puhul ning artiklites 23, 26, 27, 30, 33, 33a, 37, 39 ja 43 osutatud omandatud õigusi tõendavate tunnistuste puhul.”;

(b) lisatakse lõige 2a:

„2a. Teenuse osutaja esitatud deklaratsioon kehtib kogu asjaomase liikmesriigi territooriumil.”;

(c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Teenuste esmasel osutamisel rahva tervist ja ohutust mõjutavatel reguleeritud kutsealadel, mis ei kuulu III jaotise II või III peatüki alusel automaatsele tunnustamisele, võib vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus kontrollida teenuse osutaja kutsekvalifikatsiooni enne teenuste esmast osutamist. Selline eelnev kontroll on võimalik üksnes juhul, kui kontrolli eesmärk on vältida teenuse osutaja kutsekvalifikatsiooni puudumisest põhjustatud tõsist kahju teenuse saaja tervisele ning turvalisusele ja kui see kontroll ei ületa selle teostamiseks vajalikku.

Liikmesriigid teatavad komisjonile selliste kutsealade loetelu, mille puhul on siseriiklike õigus- ja haldusnormide kohaselt vaja kutsekvalifikatsioone eelnevalt kontrollida, et vältida tõsist kahju teenuse saaja tervisele ning turvalisusele. Liikmesriigid põhjendavad komisjonile iga kutseala lisamist loetellu.

Pädev asutus teatab teenuse osutajale oma otsusest mitte kontrollida ta kvalifikatsiooni või sellise kontrolli tulemustest hiljemalt ühe kuu möödudes deklaratsiooni ja kaasnevate dokumentide saamisest. Viivitust põhjustavate probleemide esinemisel teatab pädev asutus esimese kuu jooksul teenuse osutajale viivituse põhjused. Probleem lahendatakse ühe kuu jooksul alates kõnealusest teatamisest ning lõplik otsus tehakse teise kuu jooksul alates probleemi lahendamisest.

Kui teenuse osutaja kutsekvalifikatsioon ja vastuvõtvast liikmesriigis nõutav kooolitus erinevad olulisel määral, nii et see erinevus võib olla ohtlik rahva tervisele või ohutusele, ning seda ei saa kompenseerida teenuse osutaja töökogemuse või elukestva õppe kaudu, annab vastuvõttev liikmesriik teenuse osutajale eelkõige sobivustesti kaudu võimaluse näidata, et ta on puuduolevad teadmised või pädevuse omandanud. Igal juhul peab olema võimalik pakkuda teenust ühe kuu jooksul kolmanda lõigu alusel vastuvõetud otsuse langetamisest.

Juhul kui kolmandas ja neljandas lõigus määratud tähtaegade möödumisel ei ole pädevalt asutuselt vastust saadud, võib teenust osutada.

Kui kvalifikatsioon on tõendatud esimese kuni viienda lõigu alusel, osutatakse teenust vastuvõtva liikmesriigi kutsenimetuse all.”.

(8) Artikli 8 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad asutamise liikmesriigi pädevatelt asutustelt kahtluse korral küsida teavet teenuse osutaja asutamise seaduslikkuse, tema hea käitumise, samuti kutsealaste distsiplinaar- ja kriminaalkaristuste puudumise kohta. Kvalifikatsioonide kontrollimisel võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused küsida asutamise liikmesriigi pädevatelt asutustelt teavet teenuse osutaja kooolituste kohta ulatuses, mis on vajalik selleks, et hinnata olulisi erinevusi, mis võivad olla ohtlikud rahva tervisele või ohutusele. Asutamise liikmesriigi pädevad asutused annavad sellist teavet kooskõlas artikliga 56.”.

(9) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

(a) esimese lõigu sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Artikli 13 ja artikli 14 lõike 6 kohaldamisel rühmitatakse kutsekvalifikatsioonid järgmiste tasemete alla:”;

(b) punktis c asendatakse alapunkt ii järgmisega:

„ii) reguleeritud haridus ja koolitus või reguleeritud kutsealade puhul kutseõpe, millel on alapunktis i sätestatud tasemega võrdväärne eraldi ülesehitus ja millega antavad kutseoskused ületavad punktis b ettenähtud kvalifikatsioonitaset, kui selline koolitus tagab võrreldava kutsealase standardi ja valmistab koolitatavaid ette võrdväärse tasemega kohustuste ja funktsioonide jaoks, tingimusel et diplomile on lisatud päritoluliikmesriigi väljastatud tunnistus;”;

(c) punktid d ja e asendatakse järgmisega:

„d) diplom, mis tõendab vähemalt kolmeaastase ja mitte rohkem kui nelja-aastase või võrdväärse kestusega osalise õppeajaga keskharidusele järgneva õppekava edukat läbimist või – päritoluliikmesriigis kohaldamise korral – Euroopa ainepunktide kogumise ja ülekandmise süsteemi (ECTS) samaväärsete ainepunktide arvu kas ülikoolis või kõrgharidusasutuses või muus sama tasemega koolitust pakkuvas asutuses, vajaduse korral samuti kutsealase koolituse edukat läbimist, mida võidakse nõuda lisaks sellele keskharidusele järgnevale koolitusele;

e) diplom, mis tõendab rohkem kui nelja-aastase keskharidusele järgneva või võrdväärse kestusega osalise õppeajaga õppekava edukat läbimist või – päritoluliikmesriigis kohaldamise korral – ECTSi samaväärsete ainepunktide arvu kas ülikoolis või kõrgharidusasutuses või muus sama tasemega koolitust pakkuvas asutuses, vajaduse korral samuti kutsealase koolituse edukat läbimist, mida võidakse nõuda lisaks sellele keskharidusele järgnevale koolitusele.”;

(d) teine lõik jäetakse välja.

(10) Artikli 12 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigi pädeva asutuse väljaantud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti või dokumentide kogumit, mis tunnistab koolituse edukat läbimist liidus kas täisajaga või osalise õppeajaga, kas ametlike õppekavade raames või väljaspool seda ja mida liikmesriik tunnustab võrdväärsetel tasemetel olevaks ning mis annab omanikule kutsealal tegutsema hakkamiseks või tegutsemiseks samad õigused või mis valmistab ette sellel kutsealal tegutsemiseks, käsitatakse artikliga 11 hõlmatud tüüpi kvalifikatsiooni, kaasa arvatud kõnealust taset tõendava dokumendina.”.

(11) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Tunnustamise tingimused

1. Kui reguleeritud kutsealal tegutsema hakkamine või sellel tegutsemine vastuvõtvas liikmesriigis sõltub eriomase kutsekvalifikatsiooni omamisest,

võimaldab kõnealuse liikmesriigi pädev asutus taotlejatel sellel kutsealal tegutsema asuda või tegutseda oma kodanikega samadel tingimustel, kui neil on teises liikmesriigis viimase territooriumil sellel kutsealal tegutsema hakkamiseks või tegutsemiseks nõutav pädevuskinnitus või kvalifikatsiooni tõendav dokument, millele on osutatud artiklis 11.

Pädevuskinnituse või kvalifikatsiooni tõendava dokumendi annab välja liikmesriigi pädev asutus, kes on määratud kooskõlas kõnealuse liikmesriigi õigus- või haldusnormidega.

2. Lõikes 1 osutatud kutsealal lubatakse tegutsema asuda ja tegutseda ka taotlejatel, kellel on artiklis 11 osutatud pädevuskinnitus või kvalifikatsiooni tõendav dokument, mille on väljastanud teine liikmesriik, kus seda kutseala ei reguleerita.

Pädevuskinnitus või kvalifikatsiooni tõendav dokument peab vastama järgmistele tingimustele:

a) selle annab välja liikmesriigi pädev asutus, kes on määratud kooskõlas kõnealuse liikmesriigi õigus- või haldusnormidega;

b) see tõendab, et selle omanik on ettevalmistatud kõnealusel kutsealal tegutsemiseks.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud pädevuskinnituse või kvalifikatsiooni tõendava dokumendi või tunnistuse puhul, mis tõendab reguleeritud haridust ja koolitust või artikli 11 punkti c alapunktis i sätestatud tasemega võrdväärset eraldi ülesehitusega kutseõpet, aktsepteerib vastuvõttev liikmesriik päritoluliikmesriigi tõendatud või kinnitatud taset.

4. Erandina käesoleva artikli lõigetest 1 ja 2 võib vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus keelata pädevuskinnitust omavatel isikutel kutsealal tegutsema asumise ja tegutsemise, kui tema territooriumil kõnealusel kutsealal töötamiseks vajalik riiklik kvalifikatsioon kuulub artikli 11 punkti d või e liigituse alla.”.

(12) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikkel 13 ei välista võimalust, et vastuvõttev liikmesriik võib taotlejalt nõuda kuni kolmeaastase kohanemisaja läbimist või sobivustesti sooritamist juhul, kui taotleja läbitud koolitus hõlmab vastuvõtva liikmesriigi koolituses kaetud kutsetegevusega seonduvatest teemadest oluliselt erinevaid teemasid.”;

(b) lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Kui komisjon leiab, et teises lõigus osutatud erand on asjakohatu või ei vasta liidu õigusele, võtab ta kuue kuu jooksul pärast kogu vajaliku teabe saamist vastu rakendusotsuse, paludes liikmesriigil hoiduda kavandatud meetmete võtmisest. Erandit võib kohaldada juhul, kui komisjoni vastust ei ole kõnealuseks tähtjaks saabunud.”;

(c) lõikesse 3 lisatakse esimese lõigu järele järgmine lõik:

„Notari kutseala puhul võib vastuvõttev liikmesriik korvamismeetme kindlaksmääramisel võtta arvesse nimetatud kutseala konkreetset tegevust tema territooriumil, eelkõige seoses kohaldatava õigusega.”;

(d) lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„4. Lõigete 1 ja 5 kohaldamisel tähendavad „oluliselt erinevad teemad” teemasid, mille tundmine on kutsealal tegutsemiseks oluline ja mille puhul sisserändaja läbitud koolitus erineb sisult märkimisväärselt vastuvõtvas liikmesriigis nõutavast koolitusest.

5. Lõike 1 kohaldamisel järgitakse proportsionaalsuse põhimõtet. Eriti juhul, kui vastuvõttev liikmesriik kavatseb taotlejalt nõuda kas kohanemisaja läbimist või sobivustesti tegemist, peab ta kõigepealt kindlaks tegema, kas taotleja poolt mis tahes liikmesriigis või kolmandas riigis saadud töökogemuse käigus ja elukestva õppe kaudu omandatud teadmised, oskused ja pädevused katavad kas osaliselt või täielikult lõikes 4 osutatud oluliselt erinevaid teemasid.”;

(e) lisatakse lõiked 6 ja 7:

„6. Otsus nõuda kohanemisaja läbimist või sobivustesti tegemist peab olema nõuetekohaselt põhjendatud. Eelkõige peab see hõlmama järgmisi põhjendusi:

a) tooma välja vastuvõtvas liikmesriigis nõutava kvalifikatsiooni taseme ning taotleja omandatud kvalifikatsiooni taseme vastavalt artiklis 11 sätestatud klassifikatsioonile;

b) tooma välja teema või teemad, mille puhul on tuvastatud olulised erinevused;

c) selgitama olulisi sisulisi erinevusi;

d) selgitama, miks ei saa nimetatud oluliste erinevuste tõttu taotleja kõnealusel kutsealal vastuvõtva liikmesriigi territooriumil rahuldaval viisil töötada;

e) selgitama, miks ei saa nimetatud olulisi erinevusi kompenseerida taotleja poolt töökogemuse käigus ja elukestva õppe kaudu omandatud teadmiste, oskuste ja pädevustega.

7. Lõikes 1 osutatud sobivustesti viiakse läbi vähemalt kaks korda aastas ning esimesest testist läbikukkumise korral on taotlejatel lubatud testi vähemalt kord uuesti sooritada.”.

(13) Artikkel 15 jäetakse välja.

(14) Artikkel 20 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 20

IV lisa tegevusalade nimekirjade kohandamine

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte IV lisa toodud ja artikli 16 kohaselt töökogemuse tunnustamise objektiks olevate tegevusalade nimekirjade kohandamiseks nomenklatuuri ajakohastamise või selgitamise eesmärgil, tingimusel et see ei hõlma üksikute kategooriatega seotud tegevusalade ulatuse kitsendamist.”.

(15) Artikli 21 lõiked 4, 6 ja 7 jäetakse välja.

(16) Lisatakse artikkel 21a:

„Artikkel 21a

Teavitamiskord

1. Iga liikmesriik teavitab komisjoni õigus- ja haldusnormidest, mida ta võtab vastu käesoleva peatükiga reguleeritud valdkonnas kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide väljaandmise reguleerimiseks.

8. osas osutatud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide puhul tuleb esimese lõigu kohaselt teavitada ka teisi liikmesriike.

2. Lõikes 1 osutatud teatisele lisatakse aruanne, mis näitab teatatud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastavust käesoleva direktiivi asjakohastele nõuetele. Aruande esitab liikmesriigi määratud asjakohane ametiasutus või organ, kes on pädev hindama kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastavust käesolevale direktiivile.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte, et teha kohandusi V lisa punktides 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ja 5.7.1, loetledes ja ajakohastades liikmesriikide vastuvõetud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide nimetusi ning vajaduse korral kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente väljastavaid organeid, kaasnevaid tunnistusi ja asjakohaseid kutsenimetusi.

4. Kui komisjon leiab, et lõikes 1 osutatud teatatud õigusaktid ei vasta käesolevale direktiivile, võtab ta kuue kuu jooksul pärast kogu vajaliku teabe saamist vastu rakendusotsuse kõnealuse mittevastavuse kohta.”.

(17) Artiklile 22 lisatakse teine lõik:

„Esimese lõigu punkti b kohaldamiseks esitavad liikmesriikide pädevad asutused alates [lisada kuupäev – artikli 3 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäevale järgnev päev] ning seejärel iga viie aasta järel komisjonile ja teistele liikmesriikidele üldsusele kättesaadavad aruanded oma arstide, meditsiinitöötajate, üldõdede, hambaarstide, spetsialiseerunud hambaarstide, veterinaararstide, ämmaemandate ja proviisorite täiendusõppe ja -koolituse korra kohta.”.

(18) Artiklit 24 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Üldarsti õpe hõlmab kokku vähemalt viieaastast õpet, mida võib väljendada ka samaväärsete ECTS-ainepunktidega, ja sisaldab vähemalt 5 500 tunnist teoreetilist ja praktilist koolitust, mida korraldatakse kas ülikooli poolt või viimase järelevalve all.

Isikute puhul, kes alustasid oma õpinguid enne 1. jaanuari 1972, võib esimeses lõigus nimetatud õppekava hõlmata kuut kuud täisajaga praktilist koolitust ülikooli tasemel, mille üle teostab järelevalvet pädev asutus.”;

b) lisatakse lõige 4:

„Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada:

a) millised on lõike 3 punktis a osutatud piisavad teadmised teadusalade kohta kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama;

b) millisel määral on vajalik lõike 3 punktis b osutatud üksikasjade piisav mõistmine ning millised on sellise mõistmise jaoks vajalikud pädevused kooskõlas teaduse arenguga ning hariduses toimunud arengutega liikmesriikides;

c) millised on lõike 3 punktis c osutatud piisavad teadmised kliiniliste distsipliinide ja praktika kohta ning millised pädevused peaksid kõnealuste teadmistega kaasnema, pidades silmas teaduse ja tehnika arengut;

d) milline on lõike 3 punktis d osutatud nõuetekohane kliiniline kogemus ning milliseid vajalikke pädevusi peaks kõnealune kogemus hõlmama, pidades silmas teaduse ja tehnika arengut ning hariduses toimunud arenguid liikmesriikides.”.

(19) Artiklit 25 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Vastuvõtt eriarsti õppesse sõltub artiklis 24 lõikes 2 osutatud üldarsti õppekava läbimisest ja selle kinnitamisest, mille käigus koolitav omandab asjakohased üldmeditsiiniteadmised.”;

(b) lisatakse lõige 3a:

„3a. Liikmesriigid võivad siseriiklikes õigusaktides sätestada osalise vabastuse eriarsti õppe teatavate osade läbimisest, kui koolituse kõnealune osa juba läbitud muu erialase õppekava raames, mis on loetletud V lisa punktis 5.1.3, ning tingimusel, et kutsetöötaja on erialase kvalifikatsiooni kõnealuses liikmesriigis juba varem omandanud. Liikmesriigid tagavad, et antud vabastus ei ületa ühte kolmandikku V lisa punktis 5.1.3 osutatud eriarsti õppe minimaalsest kestusest.

Iga liikmesriik teavitab komisjoni ja teisi liikmesriike asjaomastest siseriiklikest õigusaktidest, lisades kõnealuste osaliste vabastuste üksikasjaliku põhjenduse.”;

(c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte seoses V lisa punktis 5.1.3 osutatud koolituse minimaalse kestuse kohandamisega teaduse ja tehnika arenguga.”.

- (20) Artikli 26 teine lõik asendatakse järgmisega.

„Selleks et käesolevas direktiivis võetaks arvesse siseriiklikes õigusaktides toimunud muudatusi, on komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte seoses selliste uute meditsiinierialade lisamisega V lisa punkti 5.1.3, mis on levinud vähemalt ühes kolmandikus liikmesriikides.”.

- (21) Artikli 28 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Perearsti erialakoolitusele vastuvõtmine sõltub artikli 24 lõikes 2 osutatud üldarsti õppekava läbimisest ja kinnitamisest.”.

- (22) Artiklit 31 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Üldõdede koolitusele vastuvõtmine sõltub 12aastase üldhariduse omandamisest, mida tõendab diplom, tunnistus või muu liikmesriigi pädevate ametiasutuste või organite välja antud dokument või õenduskooli sisseastumiseksamitega võrdväärsel tasemel eksamite edukat sooritamist tõendav tunnistus.”;

- (b) lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte seoses muudatustega V lisa punktis 5.2.1 sätestatud loetelus, eesmärgiga kohandada seda hariduse, teaduse ja tehnika arenguga.”;

- (c) lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Üldõdede koolitus hõlmab vähemalt kolmeaastast õpet, mis sisaldab vähemalt 4 600 tundi teoreetilist ja kliinilist koolitust, kusjuures teoreetilise koolituse kestus moodustab vähemalt ühe kolmandiku ja kliinilise koolituse kestus vähemalt poole koolituse miinimumajast. Liikmesriigid võivad anda osalise vabastuse isikutele, kes on läbinud osa koolitusest vähemalt võrdväärsel tasemel kursustel.”;

- d) lisatakse lõige 7:

„Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada:

a) millised on lõike 6 punktis a osutatud piisavad teadmised üldõenduse teadusalade kohta, kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga, ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga ning hariduses toimunud hiljutiste arengutega;

b) millisel määral on vajalik lõike 6 punktis a osutatud üksikasjade piisav mõistmine ning millised on sellisest mõistmisest tulenevad vajalikud pädevused kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga ning hariduses toimunud hiljutiste arengutega;

c) millisel määral on vajalik lõike 6 punktis b osutatud üksikasjade piisav tundmine ning millised on sellistest teadmistest tulenevad vajalikud pädevused kooskõlas teaduse arenguga ning hariduses toimunud hiljutiste arengutega;

d) milline on lõike 6 punktis c osutatud piisav kliiniline töökogemus ning millised on sellisest piisavast kliinilisest töökogemusest tulenevad vajalikud pädevused kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga ning hariduses toimunud hiljutiste arengutega.”.

(23) Artiklit 33 muudetakse järgmiselt:

(a) lisatakse lõige 1a:

„1a. Liikmesriigid tunnustavad automaatselt üldõdede kvalifikatsioone, mille puhul taotleja alustas koolitust enne [lisada kuupäev – muudetud direktiivi jõustumise kuupäev] ning vastuvõtutingimuseks oli 10aastane või võrdväärset tasemel üldharidus, kuid kvalifikatsioon vastab muus osas kõigile artiklis 31 sätestatud koolitusnõuetele.”;

(b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid tunnustavad õe kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente, mis on Poolas välja antud õdedele, kes on läbinud artiklis 31 kehtestatud koolituse miinimumnõuetele mittevastava koolituse enne 1. maid 2004, mida tõendab „bakalaureuse” diplom, mis on saadud 20. aprilli 2004. aasta õe ja ämmaemanda kutseala käsitleva seaduse ja mõningate teiste seaduste muutmise seaduse artiklis 11 (30. aprilli 2004. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 92, art 885) sätestatud spetsiaalse kvalifikatsioonitõestmisprogrammi alusel ning 12. aprilli 2010. aasta tervishoiuministri määruse alusel, millega muudetakse 11. mai 2004. aasta tervishoiuministri määrust nende õdede ja ämmaemandate koolituse üksikasjalike tingimuste kohta, kellel on keskkooli lõputunnistus (viimane eksam – matura) ja kes on lõpetanud õe ja ämmaemanda kutseala õpetava meditsiinilütseumi ja meditsiinikutsekooli (21. aprilli 2010. aasta Poola Vabariigi Teataja nr 65, art 420), eesmärgiga tõendada, et asjaomase isiku teadmised ja pädevus on V lisa punktis 5.2.2. Poola jaoks määratletud kvalifikatsiooni omavate õdedega samaväärne.”.

(24) Artiklit 34 muudetakse järgmiselt:

(a) Lõike 2 esimene ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„Hambaarsti põhiõpe hõlmab kokku vähemalt viieaastast täisajaga teoreetilist ja praktilist õppetööd, mida võib väljendada ka samaväärsete ECTS-ainepunktidega, mis sisaldab vähemalt V lisa punktis 5.3.1 kirjeldatud õppekava ja mis toimub ülikoolis, sellega võrdväärseks tunnistatud tasemel kõrgharidust andvas asutuses või ülikooli järelevalve all.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte seoses kohanduste tegemisega V lisa punktis 5.3.1 sätestatud loetelus, eesmärgiga kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga.”;

b) lisatakse lõige 4:

„Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada:

- a) millised on lõike 3 punktis a osutatud piisavad teadmised hambaarstide teadusalade kohta ning millisel määral on vajalik samas punktis osutatud teaduslike meetodite mõistmine ning millised on sellistest teadmistest ja sellisest mõistmisest tulenevad vajalikud pädevused kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga ning hariduses toimunud hiljutiste arengutega;
- b) millisel määral on vajalik lõike 3 punktis b osutatud üksikasjade piisav mõistmine ning millised on sellisest mõistmisest tulenevad vajalikud pädevused kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga ning hariduses toimunud hiljutiste arengutega;
- c) millisel määral on vajalik lõike 3 punktis c osutatud üksikasjade piisav tundmine ning millised on sellest tulenevad vajalikud pädevused kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;
- d) millisel määral on vajalik lõike 3 punktis d osutatud kliiniliste distsipliinide ja meetodite piisav tundmine ning millised on sellest tulenevad vajalikud pädevused kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;
- e) milline on lõike 3 punktis e osutatud nõuetekohane kliinilise töö kogemus kooskõlas hariduses toimunud hiljutiste arengutega.”.

(25) Artiklit 35 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Hambaarsti täisajaga eriõpe kestab vähemalt kolm aastat, mida võib väljendada ka samaväärsete ECTS-ainepunktidega, ja see toimub pädevate ametiasutuste või organite järelevalve all. Sellega peab kaasnema koolitatava hambaarst-praktikandi isiklik osalemine asjaomase asutuse tegevuses ja kohustustes.”;

(b) lõike 2 kolmas lõik jäetakse välja;

(c) lisatakse lõige 4:

„4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte seoses kohanduste tegemisega lõikes 2 osutatud minimaalses õppeajas, eesmärgiga kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga.

Selleks et käesolevas direktiivis võetaks arvesse siseriiklikes õigusaktides toimunud muudatusi, on komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte seoses selliste uute hambaravialade lisamisega V lisa punkti 5.3.3, mis on levinud vähemalt ühes kolmandikus liikmesriikides.”.

(26) Artiklit 38 muudetakse järgmiselt:

a) Lõike 1 esimene ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„Veterinaararstide koolitus hõlmab kokku vähemalt viieaastast täisajaga teoreetilist ja praktilist õppetööd, mida võib väljendada ka samaväärsete ECTS-ainepunktidega,

mis toimub kas ülikoolis või sellega võrdväärseks tunnistatud tasemel kõrgharidust andvas asutuses või ülikooli järelevalve all ja see koolitus peab sisaldama vähemalt V lisa punktis 5.4.1 osutatud õppekava.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte seoses kohanduste tegemisega V lisa punktis 5.4.1 sätestatud loetelus, eesmärgiga kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga.”;

b) lisatakse lõige 4:

„Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada:

a) millised on lõike 3 punktis a osutatud piisavad teadmised teadusalade kohta ning millised on sellistest teadmistest tulenevad vajalikud pädevused kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;

b) millised on lõike 3 punktis b osutatud piisavad teadmised tervete loomade ehituse ja funktsioonide kohta ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;

c) millised on lõike 3 punktides c ja d osutatud piisavad teadmised loomade käitumise, kaitse ja haiguste kohta ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;

d) millised on lõike 3 punktis e osutatud piisavad teadmised ennetava meditsiini kohta ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;

e) millised on piisavad teadmised lõike 3 punktis f osutatud üksikasjade kohta ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;

f) milline on lõike 3 punktis h osutatud piisav kliiniline ja muu praktiline töökogemus ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas hariduses toimunud hiljutiste arengutega.”.

(27) Artiklit 40 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte seoses muudatuste tegemisega V lisa punktis 5.5.1 sätestatud loetelus, eesmärgiga kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga.”;

(b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Vastuvõtt ämmaemandaõppesse sõltub ühest järgnevalt nimetatud tingimustest:

a) I liini puhul vähemalt 12aastane üldharidus või ämmaemandate kooli sisseastumiseksamitega võrdväärse tasemel eksamite edukat sooritamist tõendav tunnistus;

b) II liini puhul V lisa punktis 5.2.2 osutatud üldõe kvalifikatsiooni tõendava dokumendi olemasolu.”;

c) lisatakse lõige 4:

„Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada:

a) millised on lõike 3 punktis a osutatud piisavad teadmised ämmaemandatöö aluseks olevate teadusalade kohta ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;

b) millisel määral on vajalikud teadmised lõike 3 punktis c osutatud üksikasjade kohta ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;

c) milline on lõike 3 punktis d osutatud piisav kliinilise töö kogemus ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas hariduses toimunud hiljutiste reformidega ning ka teaduse ja tehnika arenguga;

d) millisel määral on vajalik lõike 3 punktis e osutatud ravipersonali koolituse piisav mõistmine ja nendega töötamise kogemus ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas hariduses toimunud hiljutiste reformidega ning ka teaduse ja tehnika arenguga.”.

(28) Artikli 41 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. V lisa punktis 5.5.2 osutatud ämmaemanda kvalifikatsiooni tõendav dokument kuulub automaatselt tunnustamisele artikli 21 alusel niivõrd, kui on täidetud üks järgnevatest tingimustest:

a) vähemalt kolmeaastane täisajaga ämmaemandaõpe;

b) vähemalt kaheaastane täisajaga ämmaemandaõpe, mis sisaldab vähemalt 3 600 tundi koolitust, mis sõltub V lisa punktis 5.2.2 osutatud üldõe kvalifikatsiooni tõendava dokumendi olemasolust;

c) vähemalt 18 kuu pikkune täisajaga ämmaemandaõpe, mis sisaldab vähemalt 3 000 tundi koolitust, mis sõltub V lisa punktis 5.2.2 osutatud üldõe kvalifikatsiooni tõendava dokumendi olemasolust, ja millele järgneb ühe aasta pikkune kutsepraktika, mille kohta on vastavalt lõikele 2 välja antud tunnistus.”.

(29) Artiklile 43 lisatakse lõige 1a:

„1a. Ämmaemandate kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide puhul tunnustavad liikmesriigid automaatselt neid kvalifikatsioone, mille puhul taotleja alustas koolitust enne [lisada kuupäev – muudetud direktiivi jõustumise kuupäev] ning kõnealuse koolituse vastuvõtutingimuseks oli I liini puhul kümneaastane või võrdväärset tasemel üldharidus, või lõpetas enne II liini alla kuuluva ämmaemandaõppe alustamist kümneaastase üldõdede koolituse või vastas samaväärsele vastuvõtutingimusele.”.

(30) Artiklit 44 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Proviisori kvalifikatsiooni tõendav dokument kinnitab vähemalt viie aasta pikkuse koolituse läbimist, mida võib väljendada ka samaväärsete ECTS-ainepunktidega, mis hõlmab vähemalt järgmist:

a) nelja aasta pikkune täisajaga teoreetiline ja praktiline õppetöö ülikoolis või sellega võrdväärseks tunnistatud tasemel kõrgharidust andvas asutuses või ülikooli järelevalve all;

b) teoreetilise ja praktilise õppetöö järel kuue kuu pikkune praktika avalikus apteegis või haiglas selle haigla farmaatsiaosakonna järelevalve all.

Käesolevas lõikes osutatud koolitustsükkel hõlmab vähemalt V lisa punktis 5.6.1 kirjeldatud õppekava. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte seoses muudatuste tegemisega V lisa punktis 5.6.1 sätestatud loetelus, eesmärgiga kohandada seda teaduse ja tehnika arenguga.

Teises lõigus osutatud muudatused ei tohi üheski liikmesriigis põhjustada muudatusi kutsealade struktuuriga seotud seadusandlikes põhimõtetes seoses füüsilise isiku koolituse ja kutsealal tegutsema hakkamisega.”;

b) lisatakse lõige 4:

„Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada:

a) millised on lõike 3 punktis a osutatud piisavad teadmised ravimite ja ravimitootmises kasutatavate ainete kohta ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;

b) millised on piisavad teadmised lõike 3 punktis b osutatud üksikasjade kohta ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;

c) millised on piisavad teadmised lõike 3 punktis c osutatud üksikasjade kohta ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga;

d) millised on lõike 3 punktis d osutatud piisavad teadmised statistiliste andmete hindamiseks ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas teaduse ja tehnika arenguga.”.

(31) Artikli 45 lõikele 2 lisatakse punkt h:

„h) farmaatsiatoodete kõrvaltoimetest pädevatele ametiasutustele aru andmine.”.

(32) Artikkel 46 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 46

Arhitektide koolitus

1. Arhitektide koolitus peab olema vähemalt kuue aasta pikkune ning seda võib väljendada ka samaväärsete ECTS-ainepunktidega. Liikmesriigis läbiviidav koolitus hõlmab ühte järgmistest:

a) vähemalt nelja aasta pikkune täisajaga õppetöö ülikoolis või sellega võrreldavas õppeasutuses, mis lõpeb ülikoolitasemel eksami eduka sooritamisega ja vähemalt kahe aasta pikkuse tasustatud praktikaga;

b) vähemalt viie aasta pikkune täisajaga õppetöö ülikoolis või sellega võrreldavas õppeasutuses, mis lõpeb ülikoolitasemel eksami eduka sooritamisega ja vähemalt ühe aasta pikkuse tasustatud praktikaga.

2. Õppetöö, mis toimub ülikooli tasemel ja kus arhitektuur on peamine komponent, peab säilitama tasakaalu arhitektuurialase koolituse teoreetiliste ja praktiliste aspektide vahel ning tagama järgmiste teadmiste, oskuste ja pädevuste omandamise:

a) oskus luua nii esteetilistele kui tehnilistele nõuetele vastavaid arhitektuuriprojekte;

b) piisavad teadmised arhitektuuri ja sellega seotud kunstide, tehnoloogiate ja inimteaduste ajaloo ja teooriate kohta;

c) kunsti kui arhitektuuriprojektide kvaliteedi mõjutaja tundmine;

d) piisavad teadmised linnaarhitektuurist ja -planeerimisest ning planeerimisprotsessiga seotud oskused;

e) arusaam inimeste ja ehitiste ning hoonete ja nende keskkonna vahelistest suhetest ja vajadusest suhestada hooned ja nendevaheline ruum inimeste vajaduste ja mastaapidega;

f) arhitekti kutseala ja arhitekti ühiskondliku rolli mõistmine, eelkõige oskus võtta projektide koostamisel arvesse sotsiaalseid tegureid;

g) ehitusprojekti kavandi koostamisel vajalike uurimis- ja ettevalmistusmeetodite tundmine;

h) ehitusprojekteerimisega seotud ehitusliku kavandamise, ehitus- ja inseneritöö probleemide tundmine;

i) piisavad teadmised füüsikalistest probleemidest ja tehnoloogiatest ning hoonete funktsioonist, et hoonete sisetingimused oleksid mugavad ja kaitstud kliimamõjutuste eest;

j) vajalikud projekteerimisoskused, et kulufaktoritest ja ehitusmäärustest tulenevate piirangute raames oleksid täidetud hoone kasutajate esitatud nõuded;

k) piisavad teadmised tööstusest, korraldusest, määrustest ja menetlustest, mis on seotud projekteerimiskontseptsioonide rakendamise ja kavandite üldise planeerimise ühitamisega.

3. Tasustatud praktika peab toimuma liikmesriigis ning sellise isiku järelevalve all, kelle puhul on tagatud, et ta on võimeline praktilist koolitust läbi viima. Praktika peab järgnema lõikes 1 osutatud õppetöö läbimisele. Tasustatud praktika läbimist peab tõendama kvalifikatsiooni tõendavale dokumendile lisatud tunnistus.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada:

a) millised on piisavad teadmised lõike 2 punktis i osutatud üksikasjade kohta ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused teadmised hõlmama kooskõlas tehnika arenguga ning hariduses toimunud hiljutiste arengutega;

b) millised on lõike 2 punktis j osutatud vajalikud projekteerimisoskused ning milliseid vajalikke pädevusi peaksid kõnealused oskused hõlmama kooskõlas tehnika arenguga ning hariduses toimunud hiljutiste arengutega.”.

(33) Artikkel 47 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 47

Erand arhitektide koolitustingimustest

Erandina artikli 46 sätetest tunnustatakse artikli 21 tingimused täidetuks ka järgmisel juhul: koolitus on osa sotsiaalsest arenduskavast või osalise ajaga ülikooliõppest ja vastab artiklis 46 osutatud tingimustele, mida tõendab arhitektuurialane eksam, kusjuures eksami sooritaja on arhitektuuri valdkonnas mõne arhitekti või arhitektuuribüroo järelevalve all töötanud seitse aastat või kauem. Eksam peab olema ülikooli tasemel ning võrdväärne artikli 46 lõike 1 esimeses lõigus osutatud lõpueksamiga.”.

(34) Artiklile 49 lisatakse lõige 1a:

„1a. Lõiget 1 kohaldatakse ka V lisas loetletud arhitekti kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide suhtes, mille puhul algas koolitus enne [*lisada kuupäev – kaks aastat pärast artikli 3 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäeva*].”.

(35) III jaotisele lisatakse peatükk IIIA:

„IIIA peatükk

Automaatne tunnustamine ühiste koolituspõhimõtete alusel

Artikkel 49a

Ühine koolitusraamistik

1. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „ühine koolitusraamistik” konkreetsel kutsealal tegutsema hakkamiseks vajalike teadmiste, oskuste ja pädevuste üldkogumit. Kõnealusel kutsealal tegutsemise ja tegutsema hakkamisega seoses võrdsustab liikmesriik kõnealuse raamistiku alusel omandatud kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid oma territooriumil omaenda väljaantud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidega, tingimusel et kõnealuse raamistiku puhul on täidetud

lõikes 2 sätestatud kriteeriumid. Kõnealused kriteeriumid vastavad lõikes 3 osutatud spetsifikatsioonidele.

2. Ühine koolitusraamistik vastab järgmistele tingimustele:

- (a) III jaotise I peatükiga ettenähtud haridust tõendavate dokumentide tunnustamise üldsüsteemiga võrreldes võimaldab ühine koolitusraamistik enamatel kutsetöötajatel liikuda ühest liikmesriigist teise;
- (b) asjaomast kutseala reguleeritakse juba vähemalt kolmandikus kõigist liikmesriikidest;
- (c) teadmiste, oskuste ja pädevuste üldkogum ühendab sellistes haridus- ja koolitussüsteemides määratletud teadmisi, oskusi ja pädevusi, mida kohaldatakse vähemalt kolmandikus kõigist liikmesriikidest;
- (d) kõnealuse ühise koolitusraamistiku kohaste teadmiste, oskuste ja pädevustega viidatakse Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku tasanditele, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitusel (Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku loomise kohta elukestva õppe valdkonnas)(*) II lisas;
- (e) asjaomane kutseala ei ole hõlmatud muu ühise koolitusraamistikuga ning seda ei reguleerita juba III jaotise III peatüki alusel;
- (f) ühine koolitusraamistik loodi läbipaistva ja nõuetekohase menetluse käigus, milles osalesid sidusrühmad liikmesriikidest, kus kutseala ei ole reguleeritud;
- (g) ühine koolitusraamistik võimaldab mis tahes liikmesriigi kodanikel omandada kvalifikatsiooni kõnealuse raamistiku alusel, ilma et neil oleks kohustus olla mõne kutseorganisatsiooni liige või olla sellises organisatsioonis registreeritud.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 58a vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada teadmiste, oskuste ja pädevuste üldkogumit ning ühise koolitusraamistikuga seonduvaid kvalifikatsioone.

4. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kutsenimetusest, mida võidakse omandada lõikes 3 osutatud ühise koolitusraamistiku kohaselt.

5. Liikmesriik võib taotleda erandi kehtestamist lõikes 3 osutatud ühise koolitusraamistiku kohaldamisest oma territooriumil, kui ta on muul viisil kohustatud kehtestama oma territooriumil uue reguleeritud kutseala, või kui ta peab muutma kehtivaid põhimõttelisi siseriiklikke kutsealade struktuuriga seotud põhimõtteid seoses koolituse ja kõnealusel kutsealal tegutsema hakkamisega, või kui liikmesriik ei soovi oma riiklikku kvalifikatsioonisüsteemi siduda kõnealuses ühises koolitusraamistikus sätestatud kvalifikatsioonidega. Kõnealuse erandi tegemiseks asjaomasele liikmesriigile võib komisjon võtta vastu rakendusotsuse. Artikkel 49b

Ühised kutseeksamid

1. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „ühine kutseeksam” võimekustesti, millega hinnatakse kutsetöötaja suutlikkust tegutseda vastaval kutsealal kõigis liikmesriikides, kus seda kutseala reguleeritakse. Ühise kutseeksami edukas

sooritamine võimaldab liikmesriigis hakata asjaomasel kutsealal tegutsema või tegutseda samadel tingimustel kõnealuses liikmesriigis kutsekvalifikatsiooni omandanutega.

2. Ühine kutseksam vastab järgmistele tingimustele:

- (a) III jaotise I peatükiga ettenähtud haridust tõendavate dokumentide tunnustamise üldsüsteemiga võrreldes võimaldab ühine kutseksam enamatel kutsetöötajatel liikuda ühest liikmesriigist teise;
- (b) asjaomast kutseala reguleeritakse vähemalt kolmandikus kõigist liikmesriikidest;
- (c) ühine kutseksam koostati läbipaistva ja nõuetekohase menetluse käigus, milles osalesid sidusrühmad liikmesriikidest, kus kutseala ei ole reguleeritud;
- (d) ühine kutseksam võimaldab mis tahes liikmesriigi kodanikel osaleda liikmesriikides sellisel eksamil ja selliste eksamite praktilises korralduses, ilma et neil oleks kohustus olla mõne kutseorganisatsiooni liige või olla sellises organisatsioonis registreeritud.

3. Komisjonil on artikli 58a kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses kõnealuse ühise kutseksami tingimustega.

(*) ELT C 111, 6.5.2008, lk 1.”.

(36) Artiklile 50 lisatakse lõige 3a:

„3a. Põhjendatud kahtluse korral võib vastuvõttev liikmesriik nõuda liikmesriigi pädevatelt asutustelt kinnitust, et taotleja tegutsemine kutsealal ei ole peatatud või keelustatud kutsealaste käitumisreeglite tõsise rikkumise või kutsealase tegevusega seotud kuriteos süüdimõistmise tõttu.”.

(37) Artiklile 52 lisatakse lõige 3:

„3. Liikmesriik ei tohi võimaldada kutsenimetuse kasutamist üksnes kutsekvalifikatsiooni omavatele isikutele, kui ta ei ole teavitanud ühingust või organisatsioonist komisjoni ja teisi liikmesriike vastavalt artikli 3 lõikele 2.”.

(38) Artiklile 53 lisatakse teine lõik:

„Liikmesriik tagab, et keeleoskuse kontrolle viiakse läbi pädeva asutuse poolt pärast artiklis 4d, artikli 7 lõikes 4 ja artikli 51 lõikes 3 osutatud otsuste vastu võtmist ning juhul, kui on tõsiseid ja konkreetseid kahtlusi kutsetöötaja keeleoskuse suhtes seoses kutsealal tegutsema hakkamisega.

Patsientide ohutusega seotud kutselade puhul võivad liikmesriigid anda pädevatele asutustele õiguse viia läbi kõiki asjaomaseid kutsetöötajaid hõlmav keeleoskuse kontroll, kui seda taotleb selgesõnaliselt riiklik tervisehoiusesteem või füüsilisest

isikust ettevõtjate puhul, kes ei ole seotud riikliku tervishoiusüsteemiga, esindav riiklik patsientide organisatsioon.

Keeleoskuse kontroll piirdub liikmesriigi ühe ametliku keele oskusega, vastavalt asjaomase isiku valikule; see vastab kutsealale, kus soovitakse tegutseda, ning on kutsetöötaja jaoks tasuta. Asjaomasel isikul on õigus vaidlustada sellised kontrollid liikmesriigi kohtutes.”.

- (39) IV jaotisele lisatakse artikkel 55a:

„Artikkel 55a

Tasustatud praktika tunnustamine

Reguleeritud kutsealal tegutsemise lubamiseks tunnustab päritoluliikmesriik teises liikmesriigis läbitud ja kõnealuse liikmesriigi pädeva asutuse kinnitatud tasustatud praktikat.”.

- (40) V jaotise pealkiri asendatakse järgmisega:

„V jaotis

HALDUSKOOSTÖÖ JA RAKENDAMISEGA SEONDUV VASTUTUS
KODANIKE EES”.

- (41) Artikli 56 lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

Vastuvõtva ja päritoluliikmesriigi pädevad ametiasutused vahetavad teavet rakendatud distsiplinaar- või kriminaalkaristuste kohta või iga muu tõsise ja erilise olukorra kohta, millel on tõenäoliselt tagajärjed käesoleva direktiivi alusel tegevusaladel tegutsemisele, järgides Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivides 95/46/EÜ ja 2002/58/EÜ(*) sätestatud isikuandmete kaitset käsitlevaid õigusakte.

(*) EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37.”.

- (42) Lisatakse artikkel 56a:

„Artikkel 56a

Hoiatusmehhanism

1. Liikmesriigi pädevad ametiasutused teavitavad kõigi teiste liikmesriikide pädevaid asutusi ja komisjoni sellise kutsetöötaja isikuandmetest, kellel siseriiklikud ametiasutused või kohtud on kõnealuse liikmesriigi territooriumil kas või ajutiselt keelanud tegutsemise järgmistel kutsealadel:

- a) V lisa punktis 5.1.4 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav perearst;
- b) V lisa punktis 5.1.3 osutatud kutsenimetust kasutav eriarst;
- c) V lisa punktis 5.2.2 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav üldõde;

- d) V lisa punktis 5.3.2 osutatud kvalifikatsiooni omav hambaarst;
- e) V lisa punktis 5.3.3 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav spetsialiseerunud hambaarst;
- f) V lisa punktis 5.4.2 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav veterinaararst, välja arvatud juhul, kui sellest on teavitatud juba Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/123/EÜ(*) artikli 32 alusel;
- g) V lisa punktis 5.5.2 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav ämmaemand;
- h) V lisa punktis 5.6.2 osutatud kvalifikatsiooni tõendavat dokumenti omav proviisor;
- i) VII lisa punktis 2 nimetatud sertifikaatide omanikud; kõnealused sertifikaadid tõendavad, et omanik läbis koolituse, mis vastab vastavalt artiklites 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40, või 44 loetletud miinimumnõuetele, kuid mis algas varem kui V lisa punktides 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 loetletud kvalifikatsioonide võrdluskupäevad;
- j) artiklites 23, 27, 29, 33, 37 ja 43 osutatud omandatud õigusi tõendavate tunnistuste omanikud.

Esimeses lõigus osutatud teave saadetakse hiljemalt kolme päeva jooksul alates sellise otsuse vastuvõtmise kuupäevast, millega keelatakse asjaomasel kutsetöötajal kutsealal tegutsemine.

2. Direktiiviga 2006/123/EÜ hõlmamata juhtumite puhul, kui liikmesriigi kutsetöötaja tegutseb käesoleva direktiivi raames kutsealal muu kutsenimetuse all kui need, millele on osutatud lõikes 1, teavitab liikmesriik viivitamata teisi asjaomaseid liikmesriike ja komisjoni, saades teadlikuks kutsetegevusega seotud tegevusest, konkreetsetest toimingutest või asjaoludest, mis võivad põhjustada teises liikmesriigis tõsist kahju inimeste tervisele või ohutusele või keskkonnale. Kõnealune teave ei lähe kaugemale sellest, mis on hädavajalik asjaomase kutsetöötaja tuvastamiseks ning selles viidatakse pädeva asutuse otsusele, millega keelatakse kõnealusel kutsetöötajal kutsealal tegutsemine. Artiklites 8 ja 56 sätestatud tingimustel võivad teised liikmesriigid taotleda lisateavet.

3. Isikuandmete töötlemine lõigete 1 ja 2 kohase teabevahetuse eesmärgil toimub vastavalt direktiividele 95/46/EÜ ja 2002/58/EÜ. Komisjon töötleb isikuandmeid vastavalt määrusele (EÜ) nr 45/2001.

4. Liikmesriigid näevad ette, et kutsetöötajaid, kelle kohta saadetakse teistele liikmesriikidele hoiatus, teavitatakse samal ajal kirjalikult hoiatusotsustest; kutsetöötajad võivad otsuse vaidlustada liikmesriigi kohtus või esitada kohtule taotluse kõnealuse otsuse parandamiseks ning kutsetöötajatele tagatakse juurdepääs õiguskaitsevahenditele seoses võimaliku kahjuga, mille põhjustasid teistele liikmesriikidele saadetud valehäired; sellisel puhul on otsusesse lisatud teave, et selle vastu on kutsetöötaja algatanud menetluse.

5. Komisjon võtab hoiatusmehhanismi kohaldamiseks vastu rakendusaktid. Rakendusakt hõlmab sätteid, milles käsitletakse pädevaid asutusi, kellel on õigus hoiatusi saata ja/või vastu võtta, hoiatuste täiendamist lisateabega, hoiatuste tagasivõtmist ja tühistamist, juurdepääsuõigusi andmetele, hoiatustes sisalduva teabe parandamise viise ning andmete töötlemise ja säilitamise turvalisuse tagamise meetmeid. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 58 osutatud nõuandemenetlusega.

(*) EL T L 376, 27.12.2006, lk 36.”

(43) Artikkel 57 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 57

Keskne veebipõhine juurdepääs teabele

1. Liikmesriigid tagavad, et järgmine teave on veebipõhiselt kättesaadav ning seda ajakohastatakse korrapäraselt ühtsete kontaktpunktide kaudu:

- a) loetelu liikmesriigi kõigist reguleeritud kutsealadest artikli 3 lõike 1 punkti a tähenduses, sealhulgas iga reguleeritud kutsealaga seonduva pädeva asutuse ning artiklis 57b osutatud tugikeskuse kontaktandmed;
- b) loetelu kutsealadest, mille puhul on kättesaadav Euroopa kutsekaart, selle toimimine ning kaarti väljastavad pädevad asutused;
- c) loetelu kõigist kutsealadest, mille suhtes kohaldab liikmesriik siseriiklike õigus- ja haldusnormide kohaselt artikli 7 lõiget 4;
- d) loetelu, mis hõlmab reguleeritud haridust ja koolitust ning eraldi ülesehitusega koolitust, millele on osutatud artikli 11 punkti c alapunktis ii;
- e) kõik käesolevas direktiivis osutatud nõuded, menetlused ja formaalsused seoses iga liikmesriigis reguleeritava kutsealaga, sealhulgas kõik seotud tasud, mida kodanikud peavad maksma, ning dokumendid, mida kodanikud peavad esitama;
- f) kuidas vaidlustada siseriiklike õigus- ja haldusnormide alusel pädevate asutuste otsuseid.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud teavet antakse kasutajatele selgel ja kõikehõlmaval viisil, ning et selline teave on hõlpsasti kättesaadav vahemaa tagant ja elektrooniliste vahendite abil ning et seda ajakohastatakse.

3. Liikmesriigid tagavad, et ühtsed kontaktpunktid ja pädevad asutused vastavad võimalikult kiiresti ühtsele kontaktpunktile esitatud teabenõudele. Sel eesmärgil võivad nad ka kõnealuse taotluse edastada artiklis 57b nimetatud tugikeskustele ja teavitada asjaomast kodanikku.

4. Liikmesriigid ja komisjon võtavad kaasnevaid meetmeid selle tagamiseks, et ühtsed kontaktpunktid teevad lõikes 1 sätestatud teabe kättesaadavaks teistes liidu ametlikes keeltes. See ei mõjuta liikmesriikide õigusakte seoses keelte kasutamisega nende territooriumil.

5. Liikmesriigid teevad lõigete 1, 2 ja 4 rakendamiseks koostööd üksteise ja komisjoniga.”.

(44) Lisatakse artikkel 57a:

„Artikkel 57a

Elektroonilised menetlused

1. Liikmesriigid tagavad, et kõiki käesoleva direktiiviga hõlmatud küsimustega seonduvaid nõudeid, menetlusi ja formaalsusi saab hõlpsasti täita asjaomase ühtse kontaktpunkti kaudu vahemaa tagant ning elektrooniliste vahendite abil.

2. Lõiget 1 ei kohaldata sobivustesti sooritamise või kohanemisaja suhtes artikli 14 lõike 1 tähenduses.

3. Kui lõikes 1 osutatud menetluste täitmiseks on liikmesriikidel põhjendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/93/EÜ(*) tähenduses täiustatud elektrooniliste allkirjade küsimine, aktsepteerivad liikmesriigid komisjoni otsusele 2009/767/EÜ(**) vastavaid elektroonilisi allkirju ning näevad ette tehnilised meetmed komisjoni otsuses 2011/130/EL(***) määratletud täiustatud elektroonilise allkirja vormingute töötlemiseks.

4. Kõik menetlused viiakse läbi kooskõlas direktiivi 2006/123/EÜ ühtseid kontaktpunkte käsitlevate sätetega. Kõikide tähtaegade, millest liikmesriigid peavad käesolevas direktiivis sätestatud menetluste või formaalsustega seoses kinni pidama, alguseks on hetk, mil kodanik esitab ühtsele kontaktpunktile taotluse.

(*) EÜT L 13, 19.1.2000, lk 12.

(**) ELT L 274, 20.10.2009, lk 36.

(***) ELT L 53, 26.2.2011, lk 66.”.

(45) Lisatakse artikkel 57b:

„Artikkel 57b

Tugikeskused

1. Iga liikmesriik määratleb hiljemalt [lisada kuupäev – ülevõtmise tähtaeg] tugikeskuse, mille ülesanne on abistada kodanikke ja teiste liikmesriikide keskusi käesolevas direktiivis sätestatud kutsekvalifikatsioonide tunnustamise vallas ning anda lisaks teavet kutseala reguleerivate ja kutsealal tegutsemist reguleerivate siseriiklike õigusaktide, kaasa arvatud sotsiaalõigusaktide ja vajaduse korral eetikareeglite kohta.

2. Vastuvõtva liikmesriigi tugikeskused aitavad kodanikel, vajaduse korral koostöös päritoluliikmesriigi tugikeskuse ning vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste ja ühtsete kontaktpunktidega, kasutada käesoleva direktiiviga neile antud õigusi.

3. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused peavad tegema vastuvõtva liikmesriigi tugikeskusega igakülgsed koostööd ning esitama vastuvõtva liikmesriigi tugikeskustele taotluse korral teavet üksikjuhtumite kohta.

4. Komisjoni taotlusel teavitavad tugikeskused komisjoni päringutest, millega viimane tegeleb, kahe kuu jooksul pärast sellise taotluse saamist.”.

(46) Artikkel 58 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 58

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kutsekvalifikatsioonide tunnustamise komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.”.

(47) Lisatakse artikkel 58a:

„Artikkel 58a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Komisjonile antakse määramata ajaks alates [lisada kuupäev – muutmisdirektiivi jõustumise kuupäev] õigus võtta vastu artikli 3 lõikes 2, artikli 4a lõikes 7, artikli 4b lõikes 2, artiklis 20, artikli 21a lõikes 3, artikli 24 lõikes 4, artikli 25 lõikes 5, artikli 26 lõikes 2, artikli 31 lõigetes 2 ja 7, artikli 34 lõigetes 2 ja 4, artikli 35 lõikes 4, artikli 38 lõigetes 1 ja 4, artikli 40 lõigetes 1 ja 4, artikli 44 lõigetes 2 ja 4, artikli 46 lõikes 4, artikli 49a lõikes 3 ja artikli 49b lõikes 3 osutatud delegeeritud õigusakte.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 3 lõikes 2, artikli 4a lõikes 7, artikli 4b lõikes 2, artiklis 20, artikli 21a lõikes 3, artikli 24 lõikes 4, artikli 25 lõikes 5, artikli 26 lõikes 2, artikli 31 lõigetes 2 ja 7, artikli 34 lõigetes 2 ja 4, artikli 35 lõikes 4, artikli 38 lõigetes 1 ja 4, artikli 40 lõigetes 1 ja 4, artikli 44 lõigetes 2 ja 4, artikli 46 lõikes 4, artikli 49a lõikes 3 ja artikli 49b lõikes 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle Euroopa Parlamendile ja nõukogule samal ajal teatavaks.

5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud kooskõlas artikli 3 lõikega 2, artikli 4a lõikega 7, artikli 4b lõikega 2, artikliga 20, artikli 21a lõikega 3, artikli 24 lõikega 4, artikli 25 lõikega 5, artikli 26 lõikega 2, artikli 31 lõigetega 2 ja 7, artikli 34 lõigetega 2 ja 4, artikli 35 lõikega 4, artikli 38 lõigetega 1 ja 4, artikli 40 lõigetega 1 ja 4, artikli 44 lõigetega 2 ja 4, artikli 46 lõikega 4, artikli 49a lõikega 3 ja artikli 49b lõikega 3, jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kahe kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada. Kõnealust ajavahemikku võib Euroopa Parlamendi või nõukogu taotlusel kahe kuu võrra pikendada.”.

(48) Artikkel 59 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 59

Läbipaistvus

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile siseriiklikule õigusele vastava olemasolevate reguleeritud kutsealade loetelu [lisada kuupäev – ülevõtmisperioodi lõpp]. Kõikidest muudatustest kõnealuses reguleeritud kutsealade loetelus teavitatakse viivitamata ka komisjoni. Sellise teabe jaoks loob komisjon avaliku andmebaasi ning haldab seda.

2. Liikmesriigid kontrollivad, kas nende õigussüsteemi kohaselt on nõuded, millega juurdepääs kutsealale ja sellel kutsealal tegutsemine, sealhulgas kutse nimetuste kasutamine ning kõnealuse nimetusega lubatud kutsetegevus piirdub eriomase kutsekvalifikatsiooni omanikega, kooskõlas järgmiste põhimõtetega:

a) nõuded ei või olla otseselt ega kaudselt diskrimineerivad kodakondsuse ega elukoha alusel;

b) nõuded peavad olema põhjendatud olulise avaliku huviga seotud põhjusega;

c) nõuded peavad olema sobivad taotletavate eesmärkide saavutamiseks ega või minna eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

3. Lõiget 1 kohaldatakse ka kutsealade suhtes, mida liikmesriigis reguleerib ühing või organisatsioon artikli 3 lõike 2 tähenduses ning mis tahes nõuete suhtes, mis seonduvad liikmelisuse vajadusega.

4. [Lisada kuupäev – ülevõtmisperioodi lõpp] esitavad liikmesriigid teabe nõuete kohta, mida nad kavatsevad säilitada ja põhjenduse selle kohta, miks nende nõuded nende arvates vastavad lõikele 2. Kuue kuu jooksul pärast meetme vastuvõtmist esitavad liikmesriigid teabe nõuete kohta, mis nad kehtestasid hiljem ning põhjenduse selle kohta, miks kõnealused nõuded nende arvates vastavad lõikele 2.

5. [Lisada kuupäev – ülevõtmisperioodi lõpp] ja seejärel iga kahe aasta järel esitavad liikmesriigid aruande nõuete kohta, mis on kaotatud või muudetud vähem rangeks.

6. Komisjon edastab aruanded teistele liikmesriikidele, kes esitavad oma tähelepanekud kuue kuu jooksul. Komisjon peab sama aja jooksul nõu huvitatud isikutega, sealhulgas asjaomaste kutsealade esindajatega.

7. Komisjon esitab liikmesriikide esitatud tabel põhineva kokkuvõtva aruande komisjoni otsuse nr 2007/172/EÜ(*) alusel loodud koordinaatorite rühmale, kes võib esitada tähelepanekuid.

8. Lõigetega 6 ja 7 ettenähtud tähelepanekuid arvestades esitab komisjon [lisada kuupäev – üks aasta pärast ülevõtmisperioodi lõppu] nõukogule ja Euroopa Parlamendile oma lõppjärelused, millele on vajaduse korral lisatud ettepanekud täiendavate algatuste kohta.

(*) ELT L 79, 20.3.2007, lk 38.”.

(49) Artikli 61 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Vajaduse korral võtab komisjon vastu rakendusotsuse, et lubada kõnealusel liikmesriigil teha piiratud ajavahemiku jooksul kõnealusest sättest erandeid.”.

(50) II ja III lisa jäetakse välja.

(51) VII lisa punktile 1 lisatakse alapunkt g:

„g) Tõend tegutsemise ajutise peatamise puudumise või kriminaalkorras karistatuse puudumise kohta, kui vastuvõttev liikmesriik nõuab seda ka oma kodanikelt.”.

Artikkel 2

[IMI määruse] muudatus

[IMI määruse] I lisa punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/36/EÜ(*): artiklid 4a–4e, 8, 21a, 50, 51, 56 ja 56a.

(*) ELT L 255, 30.9.2005, lk 22.”.

Artikkel 3

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [lisada kuupäev – kaks aastat pärast jõustumist]. Nad edastavad kõnealuste sätete teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüsselis,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus:

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB) struktuurile

1.3. Ettepaneku/algatuse liik

1.4. Eesmärgid

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju

1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele

3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

FINANTSSELGITUS

6. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

6.1. Ettepaneku/algatuse nimetus:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv xxx, millega muudetakse direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta.

6.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB²⁶) struktuurile

Siseturg – teadmistepõhine majandus

Siseturg – teenused

6.3. Ettepaneku/algatuse liik

☐ Ettepanek/algatus käsitleb **uut meetet**

6.4. Eesmärgid

6.4.1. Komisjoni mitmeaastased strateegilised eesmärgid, mida ettepaneku/algatuse kaudu täidetakse

Oma teatistes „Ühtse turu akt. Kaksteist vahendit majanduskasvu edendamiseks ja usalduse suurendamiseks” (KOM(2011) 206 (lõplik)) tegi komisjon ettepaneku ajakohastada liidu õigusakte kutsekvalifikatsioonide tunnustamise valdkonnas. Sellega seoses nimetati ühtse turu aktis Euroopa kutsekaarti vahendiks (elektroonilise tunnistuse kujul), et lihtsustada kutsetöötajate liikuvust, suurendades samas liikmesriigi pädevate asutuste vahelist usaldust ning tuues lõpetuseks kasu tarbijatele ja tööandjatele.

Euroopa kutsekaardi loomine peaks tõhustama praeguseid tunnustamismenetlusi ja see aitab vähendada kulusid. Euroopa kutsekaardi üheks põhijooneks saab olema ühiste ELi tugiteenuste funktsiooni kasutus, nimelt siseturu infosüsteem (IMI), mida tõhustatakse täiendavalt uue Euroopa kutsekaardi funktsiooniga.

Euroopa kutsekaardist peaks saama vahend, mille kasutamine on huvitatud kutsetöötajatel vabatahtlik, kuid pädevatel asutustel kohustuslik. Lisaks Euroopa kutsekaardile tuleks IMI tugiteenuste funktsiooni kasutada ka üleeuroopalise hoiatusmehhanismi kehtestamiseks, sest liikmesriigid peaksid üksteist hoiatama seoses kutsetöötajatega, kellel ei ole enam lubatud oma kutsealal tegutseda distsiplinaar- või kriminaalkaristuste tõttu, ning uutest diplomitest teavitamise toetamiseks.

IMI on Euroopa Komisjoni väljatöötatud veebipõhine teabevahend, mida pakutakse liikmesriikidele vaba teenusena alates 2008. aastast. Praegu vahetatakse IMI kaudu

²⁶

ABM – tegevuspõhine juhtimine; ABB – tegevuspõhine eelarvestamine.

teavet tulenevalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivist 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivist 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul.

Tänu IMI-le saavad riikide, piirkondade ja kohaliku tasandi asutused kiiresti ja lihtsalt teiste liikmesriikide vastava tasandi asutustega suhelda, järgides ühtseid töömeetodeid, milles kõik liikmesriigid on kokku leppinud. IMI aitab kasutajatel i) leida õige ametiasutuse, kellega võtta ühendust, ii) suhelda nendega, kasutades eeltõlgitud küsimusi ja vastuseid ning iii) jälgida seiremehhanismi abil, mis seisus taotlus on.

Ettepanek kasutada IMIt tugiteenusena Euroopa kutsekaartide väljaandmiseks ja pidevaks jälgimiseks ning hoiatusmehhanismina vastab komisjoni esitatud poliitikale. Oma ühtse turu akti käsitlevas teatises tõi komisjon välja, et seda süsteemi kui partnerlusvahendit tuleks eelistada ühtse turu eeskirjade rakendamisel komisjoni tulevaste ettepanekute korral.

Komisjoni poolt vastuvõetud IMI laiendamise strateegia kohaselt luuakse IMI raames vahend, mille kaudu liikmesriigid saavad teavitada komisjoni ja teisi liikmesriike. Seda tuleks kasutada ka direktiivi kohaseks uutest diplomitest teavitamiseks.

6.4.2. *Erieesmärgid ning asjaomased tegevusvaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile*

Erieesmärk nr 8: hõlbustada kvalifitseeritud kutsetöötajate liikuvust ELis.

Võtmetegevuseks seoses kõnealuse eesmärgiga on kutsekvalifikatsioonide direktiivi läbivaatamise ettepaneku koostamine, eesmärgiga märkimisväärselt lihtsustada ja ajakohastada kogu protsessi, sealhulgas Euroopa kutsekaartide kasutuselevõttu ja kasutust.

Kõnealuse meetme üldine eesmärk on Suurendada kutsekvalifikatsioonide taotluste tunnustamisotsuste arvu ja nende vastuvõtmist kiirendada.

Kõnealuste eesmärkide saavutamiseks on ette nähtud järgmine tegevus:

1. kogu protsessi läbipaistvuse suurendamine avaliku liidese loomisega, mis võimaldab kutsetöötajatel i) näha nende taotluseks vajalike dokumentide loetelu, ii) taotleda asjaomastelt pädevatelt asutustelt veebipõhiselt Euroopa kutsekaarti ja see saada;
2. protsessis päritoluliikmesriigi kaasatuse suurendamine, et hõlbustada vastuvõtval liikmesriigil taotluste menetlemist, kohustades kõiki pädevaid asutusi kasutama IMIt kui tugiteenuste funktsiooni. Selleks, et IMI tuleks toime suurenenud rolliga protsessis, tuleks seda täiendavalt arendada, et saaks integreerida Euroopa kutsekaardi;
3. kutsetöötajatega seotud hoiatuste levitamise hõlbustamine;

4. kvalifikatsiooni tõendavatest dokumentidest (diplomid) teavitamise hõlbustamine IMI abil.

Erieesmärk nr 12: arendada siseturu infosüsteemi (IMI) täielikku potentsiaali eesmärgiga tõhustada ühtset turgu käsitlevate õigusaktide rakendamist.

IMI kasutamine on teenuste direktiivi kohaselt kohustuslik ning saab selleks ka läbivaadatud kutsekvalifikatsioonide direktiivi kohaselt. Käesolev ettepanek kasutada IMI-süsteemi Euroopa kutsekaartide väljastamiseks ja menetlemiseks, võtta kasutusele hoiatusmehhanism ja uute diplomite teavituskava on kooskõlas komisjoni poliitikaga laiendada IMI kasutust tulevikus ka muudele ELi õiguse valdkondadele (nagu seda on väljendatud teatises „Ühtse turu parem juhtimine tänu paremale halduskoostööle: siseturu infosüsteemi (IMI) laiendamise ja edasiarendamise strateegia” (KOM(2011) 75 (lõplik)) (IMI-strateegia teatis)).

Asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

12/02 01: Siseturu rakendamine ja arendamine

6.4.3. Oodatavad tulemused ja mõju

Täpsustage, milline peaks olema ettepaneku/algatuse oodatav mõju abisaajatele/sihtrühmale.

Ettepanekuga nähakse ette:

1. kõrge õiguskindluse tase seoses ELi kodanike kutsekvalifikatsioonide tunnustamise taotluste töötlemisega IMI kaudu;
2. kõrge läbipaistvuse tase seoses ELi kodanike kutsekvalifikatsioonide tunnustamise taotluste töötlemisega;
3. riiklike pädevate asutuste halduskoormuse leevendamine ja vähendamine;
4. kulude kokkuhoid tänu sellele, et uute eriotstarbeliste vahendite väljatöötamise asemel taaskasutatakse olemasolevat IT-vahendit kas ELi või riiklikul tasandil uutes valdkondades ja seda muudetakse, et saada kasu mastaabi- ja mitmekülgussäästust;
6. lünkade täitmine liikmesriikidevahelises koostöös, arvestades, et teenuste direktiiviga on juba ette nähtud hoiatusmehhanism paljude kutsetöötajate puhul, välja arvatud tervishoiutöötajad, kelle puhul on oht rahvatervisele märkimisväärne.

6.4.4. Tulemus- ja mõjunäitajad

Täpsustage, milliste näitajate alusel hinnatakse ettepaneku/algatuse elluviimist.

Ettepanek aitab kaasa ELi õiguse tõhusamale kohaldamisele kutsekvalifikatsioonide valdkonnas, ning tänu sellele vähendatakse IT-arenduse, hoolduse ja jooksvaid kulusid.

Selle otsest mõju võiks mõõta järgmiste näitajatega:

- kutsetöötajate arv, kes tugineksid Euroopa kutsekaardi / IMI mehhanismile kutsekvalifikatsioonide tunnustamiseks ELis. Tegelikult ei võeta Euroopa kutsekaarti kõigi reguleeritud kutsealade puhul automaatselt kasutusele ega nõuta;
- IMI kaudu aastas esitatavate Euroopa kutsekaardi taotluste arv;
- Euroopa kutsekaardi menetluse keskmine kiirus;
- süsteemi teabevahetuseks aktiivselt kasutavate (st mitte üksnes kasutajana registreeritud) pädevate asutuste arv;
- uutest diplomitest teavitamiste arv;
- uuringute teel mõõdetud kasutajate rahulolu.

6.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus

6.5.1. Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused

Ettepanek suurendab kutsekvalifikatsioonide tunnustamise menetluste tõhusust ning kutsetöötajate ajutist liikuvust, kuna kõikjal kohaldatakse vaid ühte menetlust, mis põhineb ühtsel üleeuroopalisel IT-platvormil. Euroopa kutsekaardi / IMI-süsteemi kohaldatakse kutsealade suhtes, mis on taotlenud uue menetlusega liitumist ning selle kohaldamist laiendatakse järk-järgult täiendavatele kutsealadele. Selles osas on algsed kulud piiratumad ning tulevaste laienemistega saab nautida mastaabisäästu.

Lisaks tuleks kehtestada hoiatusmehhanism kutsetöötajate suhtes, kellel on keelatud kutsealal tegutseda.

Samas, arvestades IMI-süsteemi varasemat olemasolu, tagavad uued menetlused kõrge õiguskindluse tase seoses isikuandmete töötlemisega IMIs, kooskõlas IMI määrusega, mida praegu arutatakse nõukogus ja Euroopa Parlamendis. Ka siin langeb osaks mastaabisääst.

6.5.2. Euroopa Liidu meetme lisaväärtus

Arvestades, et oma laadilt on IMI komisjoni väljatöötatud ja hallatav tsentraliseeritud teabevahend, on selge, et see hõlbustab Euroopa kutsekaartide väljastamise kasutuselevõttu ja sujuvat toimimist, nagu ka tõhusat liikmesriikidevahelist hoiatusmehhanismi. Komisjon pakub IMI liikmesriikidele vaba teenusena, tagades selle hoolduse ja arendamise, kasutajatoe ning arvutiinfrastruktuuri rakendusmajutuse. Neid ülesandeid ei oleks võimalik täita detsentraliseeritult.

Tänu IMI-le ületatakse piiriülese koostöö takistused, nt keelebarjäärid, erinevad haldus- ja töökultuurid ning kindlaksmääratud teabevahetuskorra puudumine. Kuna liikmesriigid olid kaasatud süsteemi väljatöötamisse, pakub IMI ühtseid töömeetodeid, milles on kokku leppinud kõik liikmesriigid.

6.5.3. Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid

IMI käivitati 2008. aastal. Praegu on süsteemis registreeritud ligi 6 700 pädevat asutust ja 11 000 kasutajat. 2010. aastal tehti umbes 2 000 teabevahetust.

Kutsekvalifikatsioonide direktiiviga seoses on IMIt kasutatud alates 2008. aastast. Kogemused on olnud väga positiivsed, seda tõestab taotluste arv ning liikmesriikidega sõlmitud kokkulepe laiendada seda kõigile kutsealadele. Liikmesriigid soovivad selle täiendavat kasutuselevõttu kõikvõimalikel tasanditel, kus tihedat koostööd peetakse hädavajalikuks.

Sellise nõudluse põhjuseks on asjaolu, et praegused tunnustamismenetlused on liiga pikad ja liiga tülikad. Lisaks puudub tervishoiutöötajate hoiatusmehhanism. Selle tühimiku täitmist soovib enamik sidusrühmi. Lõpetuseks on teavitussüsteemi tõhus juhtimine ilma IT-vahendita liiga keerukas ja tülikas.

6.5.4. Kooskõla ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega

Komisjoni teatises „Ühtse turu parem juhtimine tänu paremale halduskoostööle: siseturu infosüsteemi (IMI) laiendamise ja edasiarendamise strateegia” (KOM(2011) 75 (lõplik)) on esitatud kava laiendada IMI kasutust tulevikus ka muudele ELi õiguse valdkondadele.

Komisjoni teatises „Ühtse turu akt” rõhutati kutsekvalifikatsioonide tõhusa tunnustamise ja Euroopa kutsekaardi loomise olulisust²⁷. Hoiatusmehhanismiga seoses on teenuste direktiiviga (direktiiv 2006/123/EÜ) juba ette nähtud kohustuslikud hoiatused teatavate, kuid mitte kõigi kutsetöötajate puhul, kes pakuvad kutseteenuseid. Kõige suurim lünk seondub tervishoiutöötajatega, kelle suhtes ei kohaldata teenuste direktiivi.

Juurdepääsu avalikule liidesele Euroopa kutsekaardi taotlemiseks saab anda muu hulgas ühtsete kontaktpunktide kaudu.

²⁷

Vt joonealune märkus 6.

6.6. Meetme kestus ja finantsmõju

☐ Piiramatu kestusega ettepanek/algatus

- rakendamise käivitumisperiood hõlmab ajavahemikku 2013–2014,
- millele järgneb täieulatuslik rakendamine. Haldamise, tegevuse ja hoolduse kulud on hõlmatud IMI-süsteemi toimimise asjakohaste kuludega.

6.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid²⁸

☐ Otsene tsentraliseeritud eelarve täitmine komisjoni poolt

7. HALDUSMEETMED

7.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Täpsustage sagedus ja tingimused

Komisjon esitab aastaaruande IMI arendamise ja toimimise kohta. Sellega seoses antakse asjakohaselt aru IMI kasutamisest Euroopa kutsekaardi taotluste, hoiatuste ja diplomitest teavitamise jaoks. Lisaks esitatakse Euroopa andmekaitseinspektorile korrapäraselt aruanne IMIga seotud andmekaitseküsimuste, sealhulgas turvalisusküsimuste kohta.

7.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid

7.2.1. Tuvastatud ohud

Ettepaneku üheks põhitunnuseks on see, et Euroopa kutsekaart, hoiatusmehhanism ja deklaratsioon põhinevad IMI-funktsioonidel. Komisjon on IMI „süsteemi omanik” ning vastutab selle igapäevase toimimise, hooldamise ja arendamise eest. Sellega seonduvad tegevusriskid on juba tuvastatud IMI toimimise raames ning IMI määruse ettepanekus.

Lisaks eespool määratletud tegevusriskidele võib täiendavaks riskiks olla see, et kutsealad ja kutsetöötajad ei võta Euroopa kutsekaardi süsteemi kasutusele. Teisisõnu risk, et Euroopa kutsekaardi süsteem on täiel määral välja töötatud ja toimiv, kuid nõudlus selle järele on vähene või puudub. Lisaks võivad pädevad asutused pidada kasutuselevõttu keeruliseks ega pruugi tagada vajalikke ressursse menetlemaks taotlusi nõuetekohaselt ja kiiresti.

Euroopa kutsekaardi ja hoiatusmehhanismi kasutuselevõtt tõstatab ka andmekaitsega seotud küsimusi, sealhulgas põhjendamatute hoiatuste käsitlemine. Uus ja terviklik õigusraamistik vajab ka hoolikat igapäevast juhtimist.

²⁸

Eelarve täitmise viise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

7.2.2. Ettenähtud kontrollimeetodid

Euroopa kutsekaardi aspektide puhul tuleb hoiatusmehhanismi ja deklaratsioone, mis sõltuvad IMI toimimisest, käsitleda IMI toimimise ning IMI määruse eelnõu kontekstis.

Eespool jaos 2.2.1 välja toodud allesjäänud riskide kõrvaldamiseks pakub komisjon tuge (nt seminarid jne) kõigile sidusrühmadele (nt liikmesriikide asutused, kutseühingud jne) ning edendab aktiivselt uue süsteemi kasutuselevõttu ja atraktiivsust.

7.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Täpsustage rakendatavad või kavandatud ennetus- ja kaitsemeetmed.

Pettuste, korruptsiooni ja muu õigusvastase tegevuse vastu võitlemiseks kohaldatakse IMIga seotud küsimustes piiranguteta sätteid, mida tavaliselt kohaldatakse komisjoni tegevuse suhtes, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1073/1999 (Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta) sätteid.

8. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

8.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

- Olemasolevad eelarveread

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneerin gute liik	Rahaline osalus			
	Nr [Nimetus.....]	Liigendatu d/liigendam ata (29)	EFTA riigid ³⁰	Kandidaatri igid ³¹	Kolmand ad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punkti aa tähtsuses
1A	12.02.01 Siseturu rakendamine ja arendamine	Liigenda tud	JAH	EI	EI	EI
1A	12.01.04 Siseturu rakendamine ja arendamine – Halduskorralduskulud	Liigenda mata	JAH	EI	EI	EI
1A	26.03.01.01 Euroopa haldusasutuste koostalitlusvõime alased lahendused (ISA)	Liigenda tud	JAH	JAH	EI	EI

²⁹ Liigendatud assigneeringud / liigendamata assigneeringud.

³⁰ EFTA – Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

³¹ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

8.2. Hinnanguline mõju kuludele

8.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	1B	Siseturu rakendamine ja arendamine
---	-----------	------------------------------------

<.....> peadirektoraat			Aasta 2013	Aasta 2014						KOKKU
• Tegevusassigneeringud										
12.02.01	Kulukohustused	(1)	362.500	362.500						725.000
	Maksed	(2)	362.500	362.500						725.000
Siseturu ja teenuste peadirektoraadi assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=1+1a +3	362.500	362.500						725.000
	Maksed	=2+2a +3	362.500	362.500						725.000

Eelduste kohaselt jõustuvad käesolev ettepanek ja asjakohased arenduskulud 2013. aastal ning nende kohaldamine jätkub 2014. aastal.

IMI üldise rahastamise üksikasjad on esitatud finantsselgituses, mis on lisatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu eelnõule siseturust infosüsteemi kaudu tehtava halduskoostöö kohta (IMI määrus) (KOM(2011) 522 (lõplik)). Sellega seoses uuritakse võimalust rahastada arenduskulusid ISA-programmi kaudu.

• Tegevusassigneeringud kokku	Kulukohustused	(4)	362.500	362.500						725.000
	Maksed	(5)	362.500	362.500						725.000
• Eriprogrammide vahenditest haldusassigneeringud KOKKU		(6)								
Mitmeaastase finantsraamistiku	Kulukohustused	=4+ 6	362.500	362.500						725.000

RUBRIIGI 1A assigneeringud KOKKU	Maksed	=5+ 6	362.500	362.500							725.000
---	--------	-------	---------	---------	--	--	--	--	--	--	----------------

8.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

- ☐ Ettepanek/algatus hõlmab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt

kulukohustuste assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Täpsusta da eesmärgi d ja väljundid			Aasta 2013		Aasta 2014		Aasta N+2		Aasta N+3		Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)						KOKKU	
	VÄLJUNDID																	
	Väljundi liik ³²	Väljundi keskmine kulu	Väljund ite arv	Kulu	Väljund ite arv	Kulu	Väljund ite arv	Kul u	Väljund ite arv	Kul u	Väljund ite arv	Kul u	Väljund ite arv	Kul u	Väljund ite arv	Kulu	Väljun dite arv kokku	Kulud kokku

ERIEESMÄRK nr 1 – suurem läbipaistvus
--

- Väljund	Avalik liides	380.000	190.00 0	190.00 0													380.00 0
-----------	---------------	---------	-------------	-------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-------------

Erieesmärk nr 1 kokku				190.00 0		190.00 0												380.00 0
ERIEESMÄRK nr 2 – tugiteenuste funktsioon																		
- Väljund	Tugiteenuste funktsioon	124.000		62.000		62.000												124.00 0
Erieesmärk nr 2 kokku				62.000		62.000												124.00 0

³²

Väljunditena käsitatakse tarnitavaid tooteid ja osutatavaid teenuseid (nt rahastatud üliõpilasvahetuste arv, ehitatud teede pikkus kilomeetrites jne).

ERIEESMÄRK nr 3 – hoiatusmehhanismid																		
- Väljund	Hoiatusmehhanism	160.000		80.000		80.000												160.000
Erieesmärk nr 3 kokku				80.000		80.000												160.000
ERIEESMÄRK nr 4 – teavitusvahendid																		
- Väljund	Teavitusvahendid	61.000		30.500		30.500												61.000
Erieesmärk nr 4 kokku				30.500		30.500												61.000
KULUD KOKKU				362.500		362.500												725.000

8.2.3. *Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele*

8.2.3.1. Ülevaade

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist

8.2.3.2. Hinnanguline personalivajadus

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist

8.2.4. *Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga*

- ☐ Ettepanek/algatus on kooskõlas kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga (2013).
- Ettepanek/algatus on kooskõlas tulevase (2014–2020) mitmeaastase finantsraamistikuga. Ettepanekuga seonduvad kulud kaetakse eraldistest, mis on juba ette nähtud siseturu eelarveraal. Seoses 2013. aasta eelarvega on assigneeringud hõlmatud komisjoni ametliku finantsplaneeringuga; 2014. aasta eelarve ja järgnevate aastate eelarvetega seoses on assigneeringud hõlmatud komisjoni ettepanekuga, milles käsitletakse järgmist mitmeaastast finantsraamistikku.

8.2.5. *Kolmandate isikute rahaline osalus*

- Ettepanek/algatus ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist.

8.3. **Hinnanguline mõju tuludele**

- ☐ Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele.